II

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων δέν ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1982

σχετικά μέ τή διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης ΕΟΚ (IV/29.629 — Ἐλασματοποιημένα προϊόντα καί κράματα ψευδαργύρου)

(Τά κείμενα στή γαλλική καί γερμανική γλώσσα εἶναι τά μόνα αὐθεντικά)

(82/866/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη γιά τήν ἵδρυση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας,

τόν κανονισμό ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1962 [1], πρῶτο κανονισμό ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 85 καί 86 τῆς συνθήκης, ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 καί τό ἄρθρο 15 παράγραφος 2,

τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 9ης Ἰουνίου 1981 περί κινήσεως τῆς σχετικῆς διαδικασίας,

ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπή ἔδωσε στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις τήν εὐκαιρία νά γνωστοποιήσουν τήν ἄποψή τους ὅσον ἀφορᾶ τίς αἰτιάσεις πού ἐλήφθησαν ὑπόψη, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, καθώς καί μέ τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 99/63/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 25ης Ἰουλίου 1963 περί τῶν ἀκροάσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 19 παράγραφοι 1 καί 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου [2],

ἀφοῦ ζήτησε τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων,

Ἐκτιμώντας ὅτι:

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Α. Γενικά

α) Τά προϊόντα πού ἀφορᾶ ἡ παρούσα ἀπόφαση εἶναι:

1. *Ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου ἤ ψευδαργύρου μέ τιτάνιο σέ φύλλα ἤ σέ ταινίες* γιά χρήση στή βιομηχανία κατασκευῶν (ἐπικαλύψεις τοίχων καί στεγῶν, ὑδροσωλῆνες, ὑδρορροές), καθώς καί στίς γραφικές τέχνες·

   Ἡ κατανάλωση τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων στόν τομέα τῆς οἰκοδομῆς ποικίλλει ἰδιαίτερα αἰσθητά ἀπό τή μία χώρα στήν ἄλλη, ἀνάλογα μέ τούς τρόπους καί τύπους κατασκευῆς. Ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, τό Βέλγιο καί οἱ Κάτω Χῶρες εἶναι παραδοσιακά οἱ πλέον σημαντικοί καταναλωτές στή Δυτική Εὐρώπη.

   Πρός τό παρόν, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή φύλλων ψευδαργύρου, ὑπάρχουν στίς χῶρες τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἕξι βιομηχανίες ἐλασματουργίας διαφορετικῆς μεταξύ τους σπουδαιότητας:

   — Compagnie royale asturienne des mines (ἀποκαλούμενη ἐφεξῆς «CRAM»), Γαλλία,
   — Rheinisches Zinkwalzwerk GmbH & Co. KG (ἀποκαλούμενη ἐφεξῆς «RZ», Γερμανία,
   — Société des mines et fonderies de la Vieille-Montagne (ἀποκαλούμενη ἐφεξῆς «VM»), Γαλλία,
   — Pertusola, Ἰταλία,
   — Billiton, Κάτω Χῶρες,
   — SAMIM, Ἰταλία.

[1] ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21. 2. 1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ ἀριθ. 127 τῆς 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

2. *Κράματα μέ βάση τόν ψευδάργυρο*, τά ὁποῖα προορίζονται κυρίως, κατόπιν μεταποιήσεως μέ τήξη ὑπό πίεση, γιά τίς βιομηχανίες αὐτοκινήτου, ἠλεκτρικῶν κατασκευῶν καί εἰδῶν κιγκαλερίας.

Τό μεγαλύτερο μέρος τῶν κραμάτων αὐτῶν πωλεῖται ὑπό τή μάρκα ZAMAK (95 % τῆς κατανάλωσης στή Γαλλία).

Λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐπένδυση γιά ἐργαστήριο κραμάτων δέν ἀπαιτεῖ σημαντικά κεφάλαια, κάθε παραγωγός ἀκατέργαστου ψευδάργυρου πού διαθέτει μέταλλο πρός διάθεση προσπαθεῖ νά ἐφοδιάζεται μέ ἐργαστήριο κραμάτων ψευδαργύρου.

β) Οἱ ἐν θέματι ἑταιρεῖες πού ἀφορᾶ ἡ παρούσα ἀπόφαση εἶναι:

— *Compagnie royale asturienne des mines (CRAM)*

Μολονότι ἡ ἕδρα της ἐξακολουθεῖ νά βρίσκεται στό Βέλγιο, τό κύριο κέντρο δραστηριοτήτων τῆς ἑταιρείας βρίσκεται στήν Γαλλία, στό ἐργοστάσιο d'Auby-les-Douai (στό βορρᾶ). Ἐξάλλου, ἔχει μεταλλευτικά, βιομηχανικά καί ἐμπορικά συμφέροντα στήν Ἱσπανία, τό Μαρόκο καί τή Νορβηγία.

Ἡ ὀνομαστική ἱκανότητα παραγωγῆς ἐλασματοποιηθέντος ψευδαργύρου (δηλαδή γιά ἕνα κανονικό προϊόν πού παράγεται ἀπό τρεῖς βάρδιες ἐργασίας) εἶναι 80 000 τόνοι τό χρόνο. Ἡ πραγματική ἱκανότητα παραγωγῆς εἶναι 52 000 τόνοι τό χρόνο.

Γιά τά κράματα, ἡ ὀνομαστική ἱκανότητα παραγωγῆς εἶναι 30 000 τόνοι τό χρόνο.

— *Société des mines et fonderies de zinc de la Vieille-Montagne (VM)*

Ἡ ἕδρα της βρίσκεται στό Angleur κοντά στή Λιέγη (Βέλγιο) καί οἱ ἐγκαταστάσεις της εἶναι στό Βέλγιο, στή Γαλλία, στή Γερμανία καί στή Σουηδία.

Ἡ ἑταιρεία αὐτή εἶναι ἀπό τούς μεγαλύτερους παραγωγούς ψευδαργύρου τόν κόσμο.

Γιά τά ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου διαθέτει ὀνομαστική ἱκανότητα παραγωγῆς 70 000 τόνων τό χρόνο. Ἡ ἐτήσια πραγματική ἱκανότητα εἶναι 50 000 τόνοι.

— *Rheinisches Zinkwalzwerk GmbH & Co. KG (RZ)*

Ἡ ἑταιρεία αὐτή, ἡ ἕδρα τῆς ὁποίας βρίσκεται στό Datteln (Γερμανία), ἀποτελεῖ μέρος τοῦ διεθνοῦς ὁμίλου Metallgesellschaft.

Ἀναπτύσσει δραστηριότητες σχεδόν ἀποκλειστικά στόν τομέα τῶν ἐλασματοποιημένων καί ἐπεξεργασμένων προϊόντων ψευδαργύρου.

Διαθέτει ἱκανότητα παραγωγῆς ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου 40 000 τόνων τό χρόνο.

— *Société minière et métallurgique de Penarroya (PYA)*

Ἡ PYA, τῆς ὁποίας ἡ ἕδρα βρίσκεται στό Παρίσι (Γαλλία) εἶναι θυγατρική τῆς ἑταιρείας IMETAL τοῦ ὁμίλου Rotschild. Ἀναπτύσσει τίς δραστηριότητές της στούς τομεῖς τῶν μεταλλείων, μεταλλουργίας, διυλιστηρίων μετάλλων καί μεταποιήσεως καί χημικῆς ἐπεξεργασίας μή σιδηρούχων μεταλλευμάτων.

Σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, τοποθετεῖται μεταξύ τῶν πλέον σημαντικῶν παραγωγῶν μολύβδου καί στήν ὄγδοη θέση ὅσον ἀφορᾶ τόν ψευδάργυρο.

Ἀπό τό 1971 σταμάτησε τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου.

Ὅσον ἀφορᾶ τά κράματα, διαθέτει ἐτήσια παραγωγική ἱκανότητα 15 000 τόνων περίπου.

— *Société anonyme de Prayon*

Ἡ ἑταιρεία de Prayon εἶναι ἑταιρεία χαρτοφυλακίου, ἡ ὁποία συντονίζει ὁλόκληρο τό δίκτυο μεταλλουργικῶν, χημικῶν καί ἐμπορικῶν δραστηριοτήτων τῶν θυγατρικῶν της ἑταιρειῶν. Ἡ ἑταιρεία αὐτή ἔχει σταματήσει τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου ἀπό τό 1977 καί ἀσχολεῖται, ἰδίως, μέ τήν ἐμπορία στό Βέλγιο καί στή Γερμανία, ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου τά ὁποῖα ἐπεξεργάζεται ἡ CRAM.

Β. **Οἱ ἐπίμαχες πρακτικές καί συμφωνίες**

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀφορᾶ τίς ἀκόλουθες ἐναρμονισμένες πρακτικές καί συμφωνίες:

I. μέτρα προστασίας τῶν ἀγορῶν,

II. μία σύμβαση γιά τήν ἀμοιβαία παροχή ὑπηρεσιῶν διευκολύνσεως σέ περίπτωση ἀνάγκης,

III. μέτρα γιά τήν ὀρθολογική παραγωγή καί διανομή μέ πωλήσεις ἐλασματοποιημένων προϊόντων καί κραμάτων ψευδαργύρου,

IV. σύμβαση ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως.

I. *Τά μέτρα προστασίας τῶν ἀγορῶν*

Τό 1974, τό 1975 καί τό 1976 ὑφίσταντο διαφορές στήν τιμή τοῦ ἐλασματοποιημένου ψευδαργύρου στίς χῶρες τῆς ΕΟΚ. Οἱ τιμές πού ἐφήρμοζαν οἱ παραγωγοί RZ, CRAM καί VM ἦταν κανονικά ὑψηλότερες στή Γερμανία καί στή Γαλλία ἀπό τίς τιμές στίς ἄλλες χῶρες, ἰδίως, στό Βέλγιο στή Δανία ἤ στό Λουξεμβοῦργο. Οἱ διαφορές αὐτές τῆς τιμῆς ὑφίσταντο, ἐπίσης, καί στίς τιμές πού ἐφαρμόζονταν σέ ἀρκετές ἀπό τίς τρίτες χῶρες.

Ἀντίθετα, οἱ τιμές τῶν τριῶν παραγωγῶν σέ μία καί μόνη χώρα διέφεραν ἐλάχιστα μεταξύ τους καί μερικές φορές ἦταν οἱ ἴδιες.

Οἱ ἀποκλίσεις αὐτές εὐνοοῦσαν τή δραστηριότητα τῶν εἰσαγωγέων πού ἀγόραζαν ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου σέ μία χώρα σέ χαμηλές τιμές γιά νά τά μεταπωλήσουν σέ χώρα ὅπου οἱ τιμές ἦταν ὑψηλότερες.

Στίς ἀρχές τοῦ ἔτους 1975, μέ τήν προοπτική παράλληλων εἰσαγωγῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ὁ εἰσαγωγέας εἰδῶν ὑγιεινῆς Gebr. Schiltz NV d'Aartselaar, στό Βέλγιο, παρήγγειλε στήν CRAM λαμαρίνες ἀπό ἐλασματοποιημένο ψευδάργυρο διαστάσεων 2 × 1 μέτρα καί 3 × 1 μέτρα.

'Η CRAM ἰσχυρίστηκε ὅτι οἱ ζητούμενες διαστάσεις, οἱ ὁποῖες πωλοῦνται κανονικά στή Γερμανία καί στή Γαλλία, δέν εἶχαν καμία ζήτηση στό Βέλγιο καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀρνήθηκε νά προβεῖ σέ παράδοση.

'Η Schiltz προσπάθησε ἀργότερα νά προμηθευτεῖ τίς ἴδιες λαμαρίνες δημιουργώντας στήν CRAM τήν ἐντύπωση ὅτι οἱ λαμαρίνες αὐτές προορίζονταν γιά ἐπανεξαγωγή στήν Αἴγυπτο. 'Υπό τή ρητή αὐτή προϋπόθεση, ἡ CRAM δέχτηκε νά παραδώσει τά ζητούμενα ἐμπορεύματα καί πρότεινε στή Schiltz τιμή «ἐλεύθερα στόν λιμένα» (franco port) μέ παράδοση στόν λιμένα τῆς 'Αμβέρσας 4 350 FF τόν τόνο γιά τίς παραδόσεις πού προορίζονταν γιά τήν Αἴγυπτο, καί μέ τιμή «ἐλεύθερα στήν ἀποθήκη» (franco entrepôt) στήν Bruges 4 455 FF τόν τόνο γιά τίς παραδόσεις πού προορίζονταν γιά μεταπώληση στό Βέλγιο.

'Η Schiltz μπόρεσε μέ τόν τρόπο αὐτό, μεταξύ τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου καί 'Οκτωβρίου 1976, νά δεσμεύσει τήν CRAM γιά τήν παράδοση 2 000 σχεδόν τόνων συνολικά ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου, ἐκ τῶν ὁποίων σημαντικό μέρος διαβιβάστηκε ἀμέσως ἀπό τή Schiltz στό γερμανό πελάτη της Kestermann καί τό ὑπόλοιπο ἔπρεπε νά διατεθεῖ μέσω τοῦ ὁλλανδοῦ ἐμπόρου χονδρικῆς πωλήσεως, τῆς ἑταιρείας ROBA, πού δεσμεύτηκε μέ τή σειρά της νά διαθέσει τό προϊόν σέ πελάτη της στή Γερμανία.

'Η CRAM ἔδινε, προφανῶς, ἰδιαίτερη σημασία στήν αὐστηρή τήρηση τῆς ρήτρας ἐξαγωγῆς πρός τήν Αἴγυπτο. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἀποδείξεις καί τά λοιπά ἔγγραφα ἔφεραν ὅλα τήν ἔνδειξη «προορισμός Αἴγυπτος». Ἐξάλλου, πολλές ἀνταλλαγές ἐπιστολῶν ὑπενθύμιζαν στή Schiltz τή δέσμευσή της καί τήν καλοῦσαν νά ἀποδείξει τήν τήρηση τῆς παραπάνω ρήτρας μέ τήν ἀποστολή τῶν κατάλληλων ἐγγράφων.

'Από τόν Φεβρουάριο μέχρι τόν Αὔγουστο 1976, ἐκτελέστηκαν παραγγελίες 1 000 τόνων περίπου ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου. 'Από τίς 8 Σεπτεμβρίου μέχρι τίς 11 'Οκτωβρίου, ἡ CRAM δέχτηκε τέσσερις νέες παραγγελίες γιά 915 συνολικά τόνους οἱ ὁποῖοι ἀποτέλεσαν τό ἀντικείμενο ἐπιβεβαιώσεως πωλήσεως.

'Η CRAM στίς 13 'Οκτωβρίου 1976, ἄρχισε τήν ἐκτέλεση αὐτῶν τῶν νέων παραγγελιῶν μέ ρυθμό δύο περίπου ἡμερήσιων φορτηγῶν. Οἱ παραδόσεις αὐτές συνεχίστηκαν μέχρι τίς 20 'Οκτωβρίου, ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία οἱ παραγγελίες σταμάτησαν χωρίς καμία ἐξήγηση. Μέχρι τότε, εἶχαν ἀποσταλεῖ 220 τόνοι σέ 11 παραδόσεις τοῦ ἑνός φορτηγοῦ τῶν 20 τόνων.

'Η CRAM ἐπικοινώνησε τηλεφωνικά τή Δευτέρα 8 Νοεμβρίου 1976 μέ τή Schiltz καί τῆς προσῆψε ὅτι εἶχε ἐκτρέψει πρός τή Γερμανία ὅλο ἤ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος πού προοριζόταν πρός τήν Αἴγυπτο καί ἀπείλησε νά θέσει τέρμα στίς παραδόσεις της. Τέσσερις ἡμέρες ἀργότερα, τήν Παρασκευή 12 Νοεμβρίου, ἡ CRAM κάλεσε ἐξωδίκως τή Schiltz, μέ τέλεξ, νά ἐξοφλήσει τά ἔνδεκα τιμολόγια τοῦ 'Οκτωβρίου τά ὁποῖα δέν εἶχαν ἀκόμη ἐξοφληθεῖ καί νά ὑπερτιμηθεῖ ἡ εἰσαγωγή μέ τό ποσό τῆς προεξοφλήσεως καί τῶν ἐξόδων. Τό τέλεξ τῆς CRAM συνεχίζει ὡς ἑξῆς:

«2. Θά πρέπει νά μᾶς προσκομίσετε τά δικαιολογητικά ἔγγραφα τῆς ἐξαγωγῆς πρός τήν Αἴγυπτο αὐτῶν τῶν 240 τόνων, σύμφωνα μέ τή δέσμευσή σας πού περιέχεται στίς ἐπιστολές παραγγελίας σας τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1976 καί τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1976. Σᾶς ἐπιβεβαιώνουμε τίς τηλεφωνικές μας πληροφορίες τῆς 8ης Νοεμβρίου 1976, ἐπισημαίνοντάς σας ὅτι οἱ ἐλασματοποιημένοι ψευδάργυροι πού σᾶς εἴχαμε προμηθεύσει μέ προορισμό τήν Αἴγυπτο ἔχουν ἐν μέρει ἤ ἐξ ὁλοκλήρου πωληθεῖ στήν ἀγορά τῆς Γερμανίας, καθώς μᾶς εἰδοποίησαν οἱ ὑπάλληλοί μας στή χώρα αὐτή. Λαμβανομένων ὑπόψη τῶν εἰδικῶν τιμῶν πού εἴχαμε ἐφαρμόσει στήν περίπτωσή σας, προκειμένου νά σᾶς δώσουμε τήν εὐκαιρία νά πραγματοποιήσετε τήν ἐξαγωγή στή Μέση 'Ανατολή, θά ἐπρόκειτο γιά κατάχρηση, ἐκ μέρους σας, τῆς καλῆς πίστεως, πράγμα πού αἰτιολογεῖ τίς παραπάνω ἀπαιτήσεις μας.

3. Μόνον ὅταν ρυθμιστοῦν τά ζητήματα πού ἀναφέρονται στά σημεῖα 1 καί 2, θά ἐξετάσουμε συνολικά τό πρόβλημα τῶν παραδόσεων πού ἀφορᾶ τούς 631 τόνους γιά τήν Αἴγυπτο καί τούς 44 τόνους γιά τό 'Ιράν ...».

'Από τόν 'Απρίλιο μέχρι τόν 'Οκτώβριο 1976, ἡ Schiltz χρησιμοποίησε τό ἴδιο τέχνασμα (παραγγελία ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου παραδοτέα στήν 'Αμβέρσα προκειμένου νά ἐπανεξαχθοῦν στήν Αἴγυπτο) ἔναντι τῆς RZ. 'Η Schiltz, πάντοτε μέ τήν πρόφαση ἐξαγωγῆς στή Μέση 'Ανατολή, καί ἰδίως στήν Αἴγυπτο, παρήγγειλε διαδοχικά στήν RZ 1 252 τόνους ἐλασματοποιημένων προϊόντων πού προορίζονταν μέ τή σειρά τους γιά διάθεση στή Γερμανία. Οἱ παραγγελίες αὐτές ἐκτελέστηκαν ἀπό τήν RZ, καί ἀπεστάλησαν στήν 'Αμβέρσα, στίς τιμές πού ἐφαρμόζονταν τήν ἐποχή ἐκείνη ἀπό τήν ἐπιχείρηση γιά τίς πωλήσεις της στό Βέλγιο καί οἱ ὁποῖες, τουλάχιστον στήν ἀρχή, ἦταν κατά 19 % κατώτερες ἀπό αὐτές πού ἐφήρμοζε στή γερμανική ἀγορά. 'Η RZ, στήν ἀρχή τουλάχιστον, παρέδιδε στή Schiltz ἐμπορεύματα σέ τιμές σχεδόν ταυτόσημες πρός αὐτές τῶν τιμολογίων πού ἐφήρμοζε ἡ CRAM, κατά τήν ἴδια περίοδο γιά τίς παραδόσεις της, στόν ἴδιο ἐνδιάμεσο ἔμπορο.

Οἱ παραδόσεις τῆς RZ, ὅπως καί αὐτές τῆς CRAM συνομολογήθηκαν μέ τή Schiltz ὑπό τήν ρητή προϋπόθεση τῆς ἐπανεξαγωγῆς τους πρός τή Μέση 'Ανατολή, καί ἰδίως πρός τήν Αἴγυπτο (βλέπε τέλεξ τῆς RZ τῆς 9ης 'Απριλίου 1976: «Wir bieten Ihnen freibleibend — und nur für Übersee-Export — an ...» — «Akzeptierung des noch zu benennenden Bestimmungslandes vorbehalten»· βλέπε ἐπίσης τέλεξ τῆς 22ας 'Απριλίου 1976: «Wir wären Ihnen dankbar für die Übermittlung eines Exportnachweises, wie seinerzeit vereinbart ...»).

'Ο ἐν λόγω προορισμός τῶν προϊόντων, πού ἀποτελοῦσε γιά τή RZ βασικό ὅρο τῆς συμφωνίας, εἶχε γίνει δεκτός ἀπό τή Schiltz, ἀφοῦ ἐπιβεβαίωσε, μέ τέλεξ τῆς 26ης 'Οκτωβρίου 1976, παραγγελία 550 τόνων μέ τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις: «Lieferung : 1 ton pal. franco Hafen Antwerpen Dock 130 bei unser Befrachter 'United Stevedoring'.

Fragen nach 'John'. Jeder Pallet muß gemerkt sein mit 'Genua-Alex.' Bestimmung : via Genua nach Alexandria und Iran».

Ὡστόσο, τά ἐλασματοποιημένα αὐτά προϊόντα, ἀντί νά φορτώνονται σέ σκάφη μέ προορισμό τή Μέση Ἀνατολή, εἶχαν ἀποθηκευθεῖ στό λιμάνι τῆς Ἀμβέρσας, προκειμένου στή συνέχεια νά φορτωθοῦν σέ φορτηγά αὐτοκίνητα μέ προορισμό τή Γερμανία. Ἡ Schiltz, προκειμένου νά ἀποφύγει τήν ἀνακάλυψη τῆς «ἐκτροπῆς» ἀπό τά στατιστικά στοιχεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, δήλωνε τά ἐμπορεύματα στό τελωνεῖο σάν «λαμαρίνες διπλά γαλβανισμένες μέ ψευδάργυρο».

Τή στιγμή ἐκείνη, οἱ προηγούμενες παραγγελίες της δέν εἶχαν ἀκόμη ἱκανοποιηθεῖ πλήρως καί ἀναμενόταν παράδοση βάσει τῶν παραγγελιῶν αὐτῶν κατά τή διάρκεια τῆς 28ης Ὀκτωβρίου .

Αὐτή ἡ παράδοση ἦταν καί ἡ τελευταία. Πράγματι, κατόπιν ἐπισκέψεών της στίς 27 Ὀκτωβρίου στή Schiltz, στήν Ἀμβέρσα καί στίς 29 Ὀκτωβρίου στήν Kestermann, στό Herten, ἡ RZ ἔχοντας συγκεντρώσει ἀποδείξεις ὅτι τά ἐλασματοποιημένα προϊόντα της εἶχαν ἐπανεισαχθεῖ στή Γερμανία ἀποφάσισε νά σταματήσει τήν ἐκτέλεση τῶν παραγγελιῶν γιά τίς ὁποῖες ὑπῆρχαν ὑποψίες.

Τήν περίοδο ἐκείνη ἡ CRAM καί RZ εἶχαν συχνές μεταξύ τους ἐπαφές γιά τό θέμα τῆς ἐμπορικῆς τους πολιτικῆς, καί ἰδίως τῶν τιμῶν τους, ὅπως προκύπτει ἀπό τό τέλεξ 672 MY/SCN τῆς RZ πρός τήν CRAM, τήν Τρίτη 26 Ὀκτωβρίου 1976:

«Τροποποίηση τῶν τιμῶν τῶν ἡμικατεργασμένων προϊόντων σέ ψευδάργυρο στή Γερμανία

Κατόπιν τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν τῶν νομισμάτων καί τῆς μειώσεως τῆς τιμῆς τῶν πρώτων ὑλῶν πού συνδέεται μέ τήν ἐξέλιξη αὐτή, ἡ ἐσωτερική τιμή στή Γερμανία τῶν λωρίδων καί φύλλων ψευδαργύρου ἔπεσε ἀπό 318,20 DM/100 χιλιόγραμμα σέ 307,90 DM/100 χιλιόγραμμα, μέ ἰσχύ ἀπό 26 Ὀκτωβρίου 1976.

Βασικό πάχος: 0,70 χιλιοστά.

Ἡ τιμή αὐτή ἐφαρμόζεται σέ ἐλάχιστες ποσότητες 5 τόνων παραδοτέες franco.

Ἡ παρούσα διαφοροποίηση τῶν τιμῶν, ἀνάλογα μέ τά διαφορετικά πάχη, παραμένει ἀμετάβλητη.

Πρός ἐνημέρωσή σας.

Ὑπογραφή: MFG, Meyer, Rheinzink, Datteln».

II. *Σύμβαση μεταξύ τῆς CRAM, RZ καί VM γιά τήν ἀμοιβαία παροχή ὑπηρεσιῶν διευκολύνσεως σέ περίπτωση ἀνάγκης*

Ἡ CRAM, ἡ RZ καί ἡ VM συνῆψαν μεταξύ τους, στίς 5 Αὐγούστου 1974, σύμβαση βάσει τῆς ὁποίας δεσμεύονται νά ἐφοδιάζονται ἀμοιβαίως ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου σέ περίπτωση σοβαρῆς διαταραχῆς ἀπό τήν ὁποία ἀπορρέει, γιά μία ἀπό τίς ἑταιρεῖες αὐτές, σημαντικό ἔλλειμμα στήν παραγωγή ἀνεξαρτήτως αἰτίας. Δυνάμει τῆς συμβάσεως αὐτῆς, κάθε ἐπιχείρηση δεσμεύεται σέ παρόμοια περίπτωση νά ἐφοδιάζει τίς συνεργαζόμενες ἑταιρεῖες μέ ἐλασματοποιημένα προϊόντα μέ φασόν. Τά ἐλασματοποιημένα προϊόντα πρέπει νά προσφέρονται στίς ποιότητες πού παράγει κανονικά ἡ ἐντολοδόχος ἐπιχείρηση, καί νά φέρουν τά σήματα τῆς ἐπιχειρήσεως πού ἔχει δώσει τήν ἐντολή (ἄρθρο 3 τῆς συμφωνίας). Ἡ παροχή τῶν ὑπηρεσιῶν διευκολύνσεως ὀφείλεται μόλις τό ἔλλειμμα, στήν παραγωγή τῆς ἐπιχειρήσεως πού ἐπικαλεῖται τή σύμβαση, ὑπερβαίνει τούς 20 τόνους ἡμερησίως ἤ τούς 200 συνολικά τόνους (ἄρθρο 1) καί σύμφωνα μέ τίς ἀκόλουθες λεπτομέρειες:

«Ἄρθρο 4.2: Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δεσμεύεται νά διενεργεῖ παράδοση 1 500 τόνων κατά μέγιστο ὅριο, ὑπό τόν ὅρο πάντως ὅτι δέν διαταράσσεται ἡ δική του παραγωγή. Ὅταν ἕνα ἀπό τά συμβαλλόμενα μέρη ὑφίσταται ἔλλειμμα στήν παραγωγή του, δέν δύναται παρά νά ἀπαιτήσει μόνον οἱ ποσότητες πού τοῦ λείπουν νά τοῦ προσφερθοῦν σέ ἴσα μέρη ὑπό τῶν δύο ἄλλων συμβαλλομένων μερῶν...

Ἄρθρο 4.3: Στήν περίπτωση πού δύο συμβαλλόμενα μέρη πλήττονται κατά τόν ἴδιο χρόνο ἀπό ὁλική ἀπώλεια τῆς παραγωγῆς, τό τρίτο συμβαλλόμενο μέρος δεσμεύεται νά παραδίδει 2 000 τόνους τό μήνα κατ' ἀνώτατο ὅριο ἐπί τῶν ποσοτήτων πού λείπουν καί νά τίς κατανείμει σέ ἴσα μερίδια μεταξύ τῶν δύο πληγέντων συμβαλλομένων μερῶν, ἐκτός ἐάν ἕνα ἐξ αὐτῶν ζητᾶ ποσότητα λιγότερο σημαντική. Σέ περίπτωση μερικοῦ ἐλλείμματος τῆς παραγωγῆς ἑνός ἤ δύο ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὁ προμηθευτής προσδιορίζει τά ἀνάλογα μέρη πού ἀντιστοιχοῦν στά ἐν λόγω ἐλλείμματα...»

Οἱ ρῆτρες 11.1 καί 11.3 ὁρίζουν μέ τόν ἀκόλουθο τρόπο τή διάρκεια τῆς συμφωνίας τῆς 5ης Αὐγούστου 1974 μεταξύ τῶν CRAM, RZ καί VM:

— *ρήτρα 11.1:* «Ἡ παρούσα σύμβαση ἰσχύει μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1976 καί ἡ ἰσχύς της παρατείνεται κάθε φορά κατά ἕνα ἡμερολογιακό ἔτος, ἐκτός ἐάν καταγγελθεῖ γραπτῶς τό ἀργότερο 6 μῆνες πρό τῆς λήξεως κάθε ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀπό ἑνός ἤ δύο συμβαλλομένων μερῶν» ·

— *ρήτρα 11.3:* «Σέ περίπτωση καταγγελίας ὑπό ἑνός μόνο ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἡ σύμβαση ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει μεταξύ τῶν δύο λοιπῶν συμβαλλομένων μερῶν...».

Κατά τή λήξη τοῦ ἔτους 1979, καμία ἀπό τίς τρεῖς ἐπιχειρήσεις δέν εἶχε κάνει χρήση τοῦ δικαιώματος καταγγελίας πού προβλέπεται ἀπό τίς ρῆτρες τῆς συμφωνίας. Ἕνα χρόνο ἀργότερα, κατά συνέπεια, ἡ συμφωνία αὐτή ἐξακολουθοῦσε νά δεσμεύει τά συμβαλλόμενα μέρη.

Ἡ VM, προτοῦ ἀκόμη συναφθεῖ ἡ σύμβαση, εἶχε προμηθευτεῖ τό 1972 καί τό 1973 5 900 τόνους ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου ἀπό τή RZ καί 5 502 τόνους ἀπό τήν CRAM, κατόπιν καθυστερήσεων, κατά τήν ἔναρξη λειτουργίας τοῦ νέου της ἐλασματουργείου.

'Από τήν ἔναρξη ἰσχύος της, ἡ συμφωνία ἴσχυσε στίς ἀκόλουθες κανονικές περιόδους καί περιστάσεις:

— ἀπο τόν 'Απρίλιο μέχρι τόν 'Ιούνιο τοῦ 1977, μέ τήν προμήθεια τῆς VM ἀπό τήν CRAM, κατόπιν διακοπῆς λειτουργίας λόγω ἀπεργίας στίς ἐγκαταστάσεις τῆς VM, 2 427 τόνων ἐλασματοποιημένου ψευδαργύρου·

— ἀπό τόν Μάιο μέχρι τόν Αὔγουστο τοῦ 1977, πάντοτε ἐξαιτίας τῆς ἀπεργίας ἐκείνης, μέ τήν παράδοση ἀπό τή RZ 850 τόνων ἐλασματοποιημένων προϊόντων στή γερμανική θυγατρική ἑταιρεία τῆς VM.

Σύμφωνα μέ τή VM, οἱ δύο αὐτές διευκολύνσεις διενεργήθηκαν «ἐντός τοῦ πνεύματος τῆς συμβάσεως πού εἶχε συναφθεῖ τό 1974 μεταξύ τῶν τριῶν συνεταίρων»· οἱ ὅροι, ὡστόσο, εἶχαν ἀποτελέσει ἀντικείμενο ἐπιμέρους διαπραγματεύσεως μεταξύ τῶν οἰκείων συνεταίρων·

— τό 1977, μέ τήν παράδοση ἀπό τή RZ πρός τήν CRAM, κατόπιν προβλημάτων πού ἀντιμετώπισε ἡ τελευταία στίς ἐγκαταστάσεις της, 550 τόνων ἐλασματοποιημένων προϊόντων βάσει «ἀνοικτῆς» συμβάσεως γιά 750 συνολικά τόνους. Οἱ παραδόσεις αὐτές σταμάτησαν μόλις ἐπανήρχισε κανονικά ἡ λειτουργία τῶν ἐγκαταστάσεων.

III. *Μέτρα πού ἐλήφθησαν σέ συνεργασία μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς PYA γιά τήν ὀρθολογική παραγωγή καί διανομή, μέ πωλήσεις, ἐλασματοποιημένων προϊόντων καί κραμάτων ψευδαργύρου*

Στίς 4 Μαΐου 1971, ἡ CRAM καί ἡ PYA συνῆψαν μεταξύ τους συμφωνία γιά τήν «ὀρθολογική ὀργάνωση» καί τό συντονισμό τῶν ἀντίστοιχων δραστηριοτήτων τους στόν τομέα τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου καί κραμάτων μέ βάση τόν ψευδάργυρο. 'Η συμφωνία αὐτή ἀφορᾶ ἀρχική περίοδο 15 ἐτῶν. 'Ανανεώνεται, στή συνέχεια, σιωπηρά ἀνά χρονικές περιόδους πέντε ἐτῶν, ἐκτός ἐάν ἐν τῶ μεταξύ καταγγελθεῖ ὑπό ἑνός ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν μετά ἀπό προηγούμενη εἰδοποίηση τριῶν ἐτῶν.

'Η συμφωνία ἔχει σάν στόχο νά ἐξασφαλίσει τή στενή συνεργασία μεταξύ δύο ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων οἱ ἕδρες παραγωγῆς γιά τά συμβατικά προϊόντα βρίσκονται στή Γαλλία, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου καί κραμάτων ψευδαργύρου, καθώς καί τίς ἐπενδύσεις, τίς μελέτες, τίς ἀνταλλαγές, τή διανομή καί τήν ἀμοιβαία συνδρομή σέ περίπτωση ἀνωτέρας βίας, σχετικά μέ τά ἴδια πάντοτε προϊόντα.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου, ἡ συμφωνία περιλαμβάνει ἰδίως τίς ἀκόλουθες ρῆτρες:

— *ρήτρα I.2*: «'Η PYA ἀναλαμβάνει νά ἀναθέτει στήν CRAM τήν ἐλασματουργία μέ φασόν καί ἡ CRAM ἀναλαμβάνει τήν ἐλασματουργία μέ φασόν, γιά τή PYA στό ἐργοστάσιό της στό Auby, ποσότητας ψευδαργύρου πού ἀντιστοιχεῖ μέ τίς ἀνάγκες πωλήσεών της στή Γαλλία»·

— *ρήτρα I.14:* «Κατά τή διάρκεια ἰσχύος τῆς παρούσας συμφωνίας, ἐκτός ἀπό τήν περίπτωση ἀδυναμίας γιά τήν CRAM νά τηρεῖ τίς ὑποχρεώσεις της καί ἐκτός, ἐννοεῖται προηγουμένης συμφωνίας μέ τήν CRAM, ἡ PYA ὑποχρεοῦται νά ἀπέχει, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, ἀπό τήν ἐλασματουργία, ἤ τήν ἀνάθεση ἐργασιῶν ἐλασματουργίας στή Γαλλία, ὅλων τῶν ποιοτήτων ἤ κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ CRAM θά ἦταν διατεθειμένη νά ἐλασματουργεῖ μέ τή βοήθεια τῆς συνεχοῦς λειτουργίας τοῦ ἐλασματουργείου. 'Η PYA ἀναλαμβάνει, ἐξάλλου, τήν ὑποχρέωση νά ἀπέχει ἀπό κάθε εἰσαγωγή στή Γαλλία ἐλασματοποιημένου προϊόντος ψευδαργύρου ἤ κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ CRAM θά ἦταν σέ θέση νά προσφέρει.

'Από τά παραπάνω προκύπτει ὅτι, ἐκτός ἀπό τήν περίπτωση πού προβλέπεται στό σημεῖο I.12 [1], ἡ PYA θά προβεῖ στή σταδιακή διακοπή λειτουργίας τοῦ ἐλασματουργείου της στό Noyelles-Godault...».

Ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή κραμάτων, ἡ συμφωνία ἐπισημαίνει στό σημεῖο III, «Πρόταση τῆς PYA» τοῦ προοιμίου της ὅτι «... ἡ PYA ἀνέλαβε τή δημιουργία μονάδας παραγωγῆς κραμάτων. Τό ἐργαστήριο, τό ὁποῖο λειτουργεῖ ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 1971, ἔχει μία καταρχήν ἐτήσια παραγωγική ἱκανότητα 10 000 τόνων κραμάτων· τό ποσό αὐτό τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητας ἀνταποκρίνεται στό ἐλάχιστο τεχνικά ἀναγκαῖο ὅριο γιά τήν ἔναρξη λειτουργίας. 'Η PYA, στή συνέχεια, μελετᾶ τό ἐνδεχόμενο ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς της σέ κράματα, ἐπιθυμώντας νά φθάσει προοδευτικά νά καλύπτει τό 30 % τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς μέχρι τό 1975.

'Η πρόθεση αὐτή βασίζεται στήν ἀνάγκη ἀναζήτησης καί προώθησης ὁλοένα καί περισσότερο τελειοποιημένων ἐφαρμογῶν στό ἀκατέργαστο μέταλλο, προκειμένου νά βελτιωθεῖ ἡ ἀπόδοση τῶν ἐπενδύσεων κάθε γάλλου παραγωγοῦ, στό πλαίσιο ἁρμονικῆς καί μακροπρόθεσμης ἀνάπτυξης τῶν ἀγορῶν».

'Η συμφωνία διευκρινίζει ὡς ἀκολούθως τό περιεχόμενο τῆς ἀντιπαροχῆς τῆς CRAM πρός τήν PYA, σέ ἀντάλλαγμα γιά τή δέσμευση τῆς τελευταίας νά θέσει τέρμα στήν παραγωγή τῶν ἐλασματοποιημένων της προϊόντων:

— *ρήτρα II.6:* «... σέ ἀντάλλαγμα γιά τήν παύση λειτουργίας τοῦ ἐλασματουργείου τοῦ Noyelles-Godault, ἡ CRAM δέν θά ἀναπτύξει τήν ἱκανότητα παραγωγῆς της στόν τομέα τῶν κραμάτων ἐφόσον ἡ ἀντίστοιχη παραγωγική ἱκανότητα τοῦ ἐργαστηρίου τῆς PYA δέν θά ὑπερβαίνει τούς 15 000 τόνους καί, ἄν παραστεῖ ἀνάγκη, θά προβεῖ στή μείωση τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργαστηρίου της κατασκευῆς κραμάτων σέ συνάρτηση μέ τήν ὑποχρέωση μεταποιήσεως μέ φασόν, πράγμα πού ἀποτελεῖ ἀντιπαροχή τῶν ἐργασιῶν ἐλασματοποιήσεως μέ φασόν».

— *ρήτρα II.8:* «Προκειμένου νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ πλήρης ἀπασχόληση τῶν ἐγκαταστάσεων κραμάτων τῆς PYA καί προκειμένου νά δοθεῖ στήν CRAM ἡ δυνατότητα νά ἱκανοποιεῖ τήν πελατεία της, ἡ CRAM δεσμεύεται νά ἀναθέτει στήν PYA νά παράγει μέ φασόν καί ἡ PYA ἀναλαμβάνει νά παράγει καί νά παραδίδει στήν CRAM, στό πλαίσιο τῆς ἐκτελέσεως συμβάσεως μετα-

[1] 'Η ρήτρα στήν ὁποία γίνεται ἀναφορά ἀφορᾶ τήν ἐνδεχόμενη ἄρνηση τῆς CRAM νά προβαίνει στήν ἐλασματουργία ὁρισμένων ψευδαργύρων καί κραμάτων ψευδαργύρου πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο ζήτησης τόσο χαμηλῆς ὥστε ἡ παραγωγή νά κρίνεται οἰκονομικά ἀσύμφορη.

ποιήσεως μέ φασόν, ποσότητα κραμάτων πού εἶναι ἴση πρός τή διαφορά μεταξύ τῶν ἐκφρασμένων ἀναγκῶν τῆς CRAM γιά πωλήσεις στή Γαλλία καί τῆς παραγωγῆς τῶν ἐγκαταστάσεων κραμάτων τῆς CRAM. Ἡ ποσότητα αὐτή, ἐκτός ἀντίθετης κοινῆς συμφωνίας, θά περιορίζεται σέ 5 000 τόνους ἐτησίως.

Ἡ ἐν λόγω μεταποίηση μέ φασόν θά περατωθεῖ τήν ἡμέρα πού ἡ PYA θά παράγει γιά τίς πωλήσεις της στή Γαλλία ἐτήσια ποσότητα 15 000 τόνων».

— *ρήτρα II.11:* «Οἱ παραγγελίες μεταποιήσεως τῆς CRAM πρός τήν PYA θά ὑπολογίζονται μέ τρόπο πού νά ἐξασφαλίζεται ἡ πλήρης ἀπασχόληση τῶν ἐγκαταστάσεων κραμάτων τῆς PYA, ἐντός τοῦ ὁρίου τῶν 5 000 τόνων ἐπεξεργασίας μέ φασόν γιά λογαριασμό τῆς CRAM».

— *ρήτρα II.15:* «Κατά τή διάρκεια ἰσχύος τῆς παρούσας συμφωνίας, ἐκτός περιπτώσεως ἀδυναμίας ἐκ μέρους τῆς PYA νά τηρήσει τίς ὑποχρεώσεις της καί ἐκτός, ἐννοεῖται, προηγουμένης συναινέσεως τῆς PYA, ἡ CRAM δεσμεύεται νά ἀπέχει, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, ἀπό τήν παραγωγή, ἤ τήν ἀνάθεση παραγωγῆς στή Γαλλία, ὅλων τῶν ποιοτήτων κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ PYA θά ἦταν διατεθειμένη νά παράγει στίς ἐγκαταστάσεις της κραμάτων....».

Ἡ συμφωνία ἐπεκτείνεται ἐξίσου καί στίς ἐπενδύσεις τῶν συμβαλλομένων μερῶν στούς τομεῖς πού καλύπτονται ἀπό τή συμφωνία.

Οἱ ρῆτρες I.14 καί II.6, πού ἀναφέρθηκαν ἤδη, ἀποδεικνύουν τό γεγονός αὐτό ἀφοῦ ἐπιβάλλουν στήν PYA, ἐκτός ἀπό τήν ἐντελῶς δευτερεύουσας σημασίας καί καθόλου ρεαλιστική περίπτωση, νά «προβαίνει στή σταδιακή παύση τῆς λειτουργίας τοῦ ἐλασματουργείου της τῆς Noyelles-Godault» (I.14), καί στήν CRAM νά «μήν ἀναπτύσσει τήν ἱκανότητα παραγωγῆς της στόν τομέα τῶν κραμάτων ἐφόσον ἡ παραγωγική ἱκανότητα τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς PYA δέν ὑπερβαίνει τούς 15 000 τόνους» (II.6) καί νά «προβαίνει, σέ περίπτωση ἀνάγκης, στή μείωση τῆς παραγωγῆς τῆς ἐγκαταστάσεώς της κατασκευῆς κραμάτων σέ συνάρτηση μέ τή δέσμευση μεταποιήσεως μέ φασόν, πράγμα πού ἀποτελεῖ τήν ἀντιπαροχή τῶν ἐργασιῶν ἐλασματοποιήσεως μέ φασόν» (II.6).

Ἡ ρήτρα II.7 συμπληρώνει τό κείμενο αὐτό ἀφοῦ ὁρίζει ὅτι «ὅταν ἡ PYA θά ἔχει ἐκπληρώσει τούς ἐκφρασμένους στό προοίμιο στόχους της οἱ δύο ἑταιρεῖες θά συνεννοηθοῦν γιά τήν ἐγκατάσταση νέων μονάδων παραγωγικῆς ἱκανότητας κραμάτων».

Στόν τομέα τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων, πού ἀποτελεῖ τό μοναδικό τομέα ὅπου τό ἕνα ἀπό τά συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύεται νά μήν ἀσκεῖ καθόλου παραγωγικές δραστηριότητες, ἡ συμφωνία ὁρίζει στή ρήτρα της I.4 ὅτι «ἡ PYA καί ἡ CRAM διαθέτουν ἀπό κοινοῦ τίς μελέτες πού ἔχουν πραγματοποιήσει ἡ καθεμία ἀπό τήν πλευρά της γιά τήν ἐλασματοποίηση τοῦ ψευδαργύρου. Κατά συνέπεια ἡ PYA θά θέσει στή διάθεση τῆς CRAM τά ἔγγραφα πού ἔχουν συνταχθεῖ βάσει τῶν ἐργασιῶν πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἀπό τήν École des Mines de Paris γιά λογαριασμό τῆς PYA καί ἡ CRAM θά θέσει στή διάθεση τῆς PYA τά ἔγγραφα πού ἔχουν συνταχθεῖ στό Auby καί στή Liège βάσει τῶν ἐργασιῶν πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ σχετικά μέ μελέτες ἐκχύσεως, ἐλασματοποιήσεως καί λιπάνσεως...».

Ἡ συμφωνία περιέχει, μεταξύ ἄλλων, ρῆτρες πού ἀφοροῦν ἄμεσα τίς συναλλαγές μέ τούς παραγωγούς ἄλλων χωρῶν τῆς Κοινότητας.

Βάσει τῆς ρήτρας I.14 ἡ PYA δεσμεύεται πράγματι νά ἀπέχει ἀπό «εἰσαγωγές στή Γαλλία ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου ἤ κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ CRAM θά ἦταν σέ θέση νά προσφέρει». Ἀντίστροφα, ἡ CRAM δεσμεύεται, βάσει τῆς ρήτρας II.15 νά ἀπέχει «ἀπό εἰσαγωγές στή Γαλλία κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ PYA θά ἦταν σέ θέση νά προσφέρει».

Ἡ δέσμευση ἐξάλλου τῆς CRAM νά παραδίδει ἐλασματοποιημένα προϊόντα στήν PYA ἀφορᾶ μόνο τίς ποσότητες τῆς CRAM πού ἀνταποκρίνονται «στίς ἀνάγκες πωλήσεων στήν Γαλλία» τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς. Ὁ περιορισμός αὐτός ἐπαναλαμβάνεται στή ρήτρα I.9 τῆς συμφωνίας, βάσει τῆς ὁποίας «οἱ ποσότητες τίς ὁποῖες ἡ CRAM δέχεται νά ἐλασματοποιεῖ μέ φασόν ἀντιστοιχοῦν στίς ἐκφρασμένες ἀνάγκες τῆς PYA γιά τίς πωλήσεις της στή Γαλλία».

Ἡ ἔκταση, ὡστόσο, τῶν ἐν λόγω ρητρῶν περιορίζεται ἀπό τή ρήτρα I.10, ἡ ὁποία διευκρινίζει ὅτι «ἡ CRAM δέχεται ἐπιπλέον, ἐντός τῶν ὁρίων τῶν δυνατοτήτων της, τήν ἐλασματοποίηση μέ φασόν γιά λογαριασμό τῆς PYA, μέ ὅρους πού θά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο διαπραγματεύσεων, ψευδαργύρου πού προορίζεται γιά πωλήσεις ἐκτός τῆς Γαλλίας. Ἐκτός ἀντιθέτου εἰδικῆς συμφωνίας, ἡ PYA θά ἀπέχει τῶν ἐξαγωγῶν πρός τήν Ἱσπανία, τήν Πορτογαλία καί τά ὑπερπόντια πορτογαλικά ἐδάφη, τή Νορβηγία ἤ τή Σουηδία, καί ἡ CRAM πρός τήν Ἰταλία καί τήν Ἑλλάδα...».

Παρόμοιος περιορισμός ἀπαντᾶται στή ρήτρα II.14 ὅσον ἀφορᾶ τά κράματα. Ἡ ρήτρα αὐτή διευκρινίζει πράγματι ὅτι «ἡ PYA ἀποδέχεται ἐπιπλέον, ἐντός τῶν ὁρίων τῶν δυνατοτήτων της, τήν μέ φασόν παραγωγή κραμάτων γιά λογαριασμό τῆς CRAM, ὑπό τούς ὅρους πού ὁρίζονται στή ρήτρα II.8 (1) καί II.9 (2), γιά πωλήσεις τῆς CRAM ἐκτός τῆς Γαλλίας, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι ἡ CRAM δέν προβαίνει σέ ἐξαγωγές πρός τήν Ἰταλία καί τήν Ἑλλάδα, ἐκτός προηγουμένης συμφωνίας...».

Ἐξάλλου, στήν περίπτωση πού ἡ CRAM δέν θά ἦταν σέ θέση νά προμηθεύσει τό προϊόν, ἡ PYA ὑποχρεώνεται κατά τή διάθεση στήν ἀγορά ψευδαργύρου ἄλλης προελεύσεως νά σέβεται τους κανόνες τοῦ θεμιτοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

IV. *Σύμβαση ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς Prayon*

Τήν 1η Ὀκτωβρίου 1977, ἡ CRAM καί ἡ Société de Prayon de Prayon-Trooz, στό Βέλγιο (ἀποκαλούμενη ἐφεξῆς «Prayon»), συνῆψαν μεταξύ τους συμφωνία «ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως» μέ τήν ὁποία ἡ Prayon δεσμεύεται νά φροντίζει γιά τήν κάλυψη τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν της σέ ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου ἀπό τήν

CRAM, στό πλαίσιο συμφωνίας ἐλασματοποιήσεως μέ φασόν ἀκατέργαστου ψευδαργύρου πού παράγεται καί παραδίδεται ἀπό τήν Prayon.

'Η σύμβαση ἀφορᾶ ἀρχική περίοδο 15 ἐτῶν. 'Ανανεώνεται στή συνέχεια σιωπηρά ἀνά χρονικά διαστήματα τῶν πέντε ἐτῶν, ἐκτός ἐάν καταγγελθεῖ ὑπό ἑνός τῶν συμβαλλομένων κατόπιν εἰδοποιήσεως πρό δύο ἐτῶν.

'Όσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή, ἀπό τήν CRAM, ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου γιά λογαριασμό τῆς Prayon, καί τή δέσμευση τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς νά προμηθεύεται ἀποκλειστικά τά προϊόντα ἀπό τό συνεταῖρο της, ἡ συμφωνία ὁρίζει τά ἀκόλουθα:

— *ρήτρα I.2:* «'Η Prayon ἀναθέτει στήν CRAM τήν ἐλασματοποίηση καί ἡ CRAM ἀναλαμβάνει νά ἐλασματοποιεῖ μέ φασόν γιά τήν Prayon, στό ἐργοστάσιό της στό Auby, ποσότητα ψευδαργύρου 7 000 τόνων κατ' ἐλάχιστο ὅριο καί 10 000 τόνων κατ' ἀνώτατο ὅριο ἐτησίως, πού ἀντιστοιχεῖ στίς κανονικές ἀνάγκες τῆς Prayon γιά τίς πωλήσεις της στίς παραδοσιακές της ἀγορές. 'Η σύμβαση αὐτή ἀρχίζει νά ἰσχύει στό σύνολό της τήν 1η 'Ιανουαρίου 1979...».

— *ρήτρα I.3:* «'Η ἐν λόγω ἐπεξεργασία μέ φασόν θά ἐκτελεῖται μέ τούς ὅρους τοῦ πλέον εὐνοημένου συναδέλφου, δηλαδή κατ' ἀποκοπή ποσό τῆς ἐλασματοποιήσεως θά καταβάλλεται ἀπό τήν Prayon στήν CRAM...» (ἀκολουθεῖ ὁ τρόπος τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ κατ' ἀποκοπή ποσοῦ).

— *ρήτρα I.12:* «Κατά τή διάρκεια ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως, ἐκτός τῶν περιπτώσεων μή ἀνταγωνιστικότητας τῆς CRAM, πού προβλέπονται στά ἄρθρα I.9 καί I.10 ἤ ἐκτός περιπτώσεως ἀδυναμίας γιά τήν CRAM νά ἀνταποκριθεῖ στίς ὑποχρεώσεις της ἤ ἐκτός, ἐννοεῖται, προηγουμένης συμφωνίας μέ τήν CRAM, ἡ Prayon ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά ἀπέχει, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, ἀπό τήν ἐλασματοποίηση, τήν ἀνάθεση ἐλασματοποιήσεως ἤ τήν προμήθεια ὅλων τῶν ποσοτήτων ψευδαργύρου ἤ κραμάτων ψευδαργύρου πού ἡ CRAM θά ἦταν διατεθειμένη νά ἐλασματοποιήσει μέ τή βοήθεια τοῦ συνεχοῦς λειτουργίας ἐλασματουργείου της».

Οἱ «περιπτώσεις μή ἀνταγωνιστικότητας τῆς CRAM», πού ἀναφέρονται στή ρήτρα I.12 καί κατά τίς ὁποῖες, κατά συνέπεια, ἡ Prayon ἀποδεσμεύεται ἀπό τίς ὑποχρεώσεις της, ἀφοροῦν ἀποκλειστικά, ὅσον ἀφορᾶ τά ἐλασματοποιημένα προϊόντα, τήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ CRAM δέν θά προσέφερε στήν Prayon ὅρους παρεμφερεῖς πρός αὐτούς τῶν ἀνταγωνιστῶν της γιά τήν προμήθειά της «πού προορίζεται γιά πωλήσεις τῆς Prayon ἐκτός τῶν παραδοσιακῶν της ἀγορῶν πέραν τῶν κανονικῶν της ἀναγκῶν» (ρήτρα I.9).

ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

I. Τά μέτρα προστασίας τῶν ἀγορῶν (1976)

1. *'Εναρμονισμένες πρακτικές κατά τήν προστασία τῆς γερμανικῆς ἀγορᾶς*

'Από διάφορες ἐνδείξεις προκύπτει ὅτι τουλάχιστον κατά τό 1976 καί κατά τήν προμήθεια τῆς Schiltz μέ ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου, προοριζόμενα δῆθεν γιά τήν Αἴγυπτο, σημειώθηκε ἐναρμονισμένη πρακτική μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς RZ, πού εἶχε σάν κυριότερο στόχο τήν προστασία τῆς γερμανικῆς ἀγορᾶς ὅσον ἀφορᾶ τή διάθεση τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Οἱ δύο αὐτοί παραγωγοί ἄσκησαν τίς πιέσεις τους ἐπί τῆς Schiltz, προκειμένου νά τήν ἐξαναγκάσουν νά παύσει τίς ἐξαγωγές της μέ προορισμό τήν 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας καί σύντομης αὐτῆς χρονικῆς περιόδου καί πού κορυφώθηκαν κατά τό διάστημα ἀπό τίς 21 'Οκτωβρίου 1976 (παύση τῶν παραδόσεων τῆς CRAM) ἕως τίς 29 'Οκτωβρίου 1976, (παύση τῶν παραδόσεων τῆς RZ).

'Όπως ἀποδείχθηκε, κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία τῆς 21ης 'Οκτωβρίου 1976, ὅταν ἡ CRAM ἀνέστειλε τίς παραδόσεις της χωρίς κανένα προφανή λόγο, ἡ RZ εἶχε προσάψει στή Schiltz ὅτι δέν τηροῦσε τή ρήτρα ἐξαγωγῆς πρός τήν Αἴγυπτο. Εἶναι ἀδύνατον νά ἀποδοθεῖ σέ σύμπτωση ἡ ἐν λόγω ταυτότητα τῆς ἡμερομηνίας, ἐφόσον διαπιστώνεται ὅτι ἡ RZ ἀνακοίνωσε μέ τέλεξ τῆς 26ης 'Οκτωβρίου 1976 πρός τήν CRAM τήν κατά 3 % περίπου πτώση τῶν τιμῶν στή γερμανική ἀγορά, ἀνακοίνωση πού δέν ἔχει κανένα νόημα μεταξύ ἀνταγωνιστῶν, ἐκτός ἀπό τό νόημα τῆς ἐναρμονισμένης προσπάθειας γιά τήν ἀπό κοινοῦ καταπολέμηση τῶν παράλληλων ἐξαγωγῶν στήν ἀγορά αὐτή. 'Η RZ γιά νά δικαιολογήσει τό τέλεξ αὐτό ἔκανε λόγο γιά ἄμεσες προμήθειες τῆς CRAM, ἀλλά τόσο ἀπό τό περιεχόμενο ὅσο καί ἀπό τό ὕφος τοῦ τέλεξ δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι ἀποσκοποῦσε στό νά πετύχει μείωση τῶν τιμῶν τῆς CRAM γιά τίς προμήθειες πρός τήν RZ, ἐνῶ φανερώνεται τό ἀβάσιμο τοῦ ἐπιχειρήματος μέ τήν παρατήρηση ὅτι τό τέλεξ ἐπισημαίνει πτώση τῶν τιμῶν γιά τά τρέχοντα πάχη καί ἡ CRAM πάντα προμήθευε τή RZ, καί σέ πολύ ἀσήμαντες ποσότητες, ἄκρως λεπτά πάχη.

Τέλος κρίνεται σημαντικό τό γεγονός ὅτι ἡ CRAM περίμενε τή διεξαγωγή τῆς ἔρευνας τῆς RZ στή Schiltz καί στήν Kestermann προτοῦ ζητήσει ἀπό τήν Schiltz, στίς 8 Νοεμβρίου 1976, τήν καταβολή τῶν πρός αὐτήν ὀφειλομένων ποσῶν.

Τό σύνολο τῶν ἐν λόγω παρατηρήσεων μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ μόνο μέ τήν ἀνταλλαγή πληροφοριῶν μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς RZ, προκειμένου νά ἀναληφθεῖ ἀπό κοινοῦ ἐνέργεια καί πρός τήν ἴδια κατεύθυνση ἐναντίον τῆς Schiltz, στά πλαίσια μιᾶς ἐναρμονισμένης πρακτικῆς πού συνίσταται στήν προστασία τοῦ ἐπιπέδου τιμῶν στή γερμανική ἀγορά καί συγκεκριμένα μέ τό νά ἐμποδίζει τίς παράλληλες ἐξαγωγές ἤ τήν ἐπανεισαγωγή τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων προελεύσεως Γερμανίας. Μιά τέτοια πρακτική ἐμπίπτει στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 λαμβανομένης ὑπόψη τῆς προφανοῦς ἐπιπτώσεως πού ἔχει στό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν.

2. *'Υποχρέωση μεταπωλήσεως σέ ὁρισμένη χώρα*

'Η ρήτρα πού ὁρίζει ὅτι ἡ Schiltz θά ἐξάγει στήν Αἴγυπτο τίς ποσότητες ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου πού προμηθεύεται ἀπό τήν CRAM καί τήν RZ συνιστᾶ, λόγω καί μόνο τοῦ ἀντικειμένου της, περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Πράγματι, ἡ ρήτρα αὐτή περιορίζει

τήν ἐλευθερία τοῦ μεταπωλητῆ νά διαθέσει τό ἐμπόρευμα ὁπουδήποτε ἐπιθυμεῖ καί τείνει νά ἐπιτρέπει στούς δύο παραγωγούς νά ἀντιτάσσονται στίς παράλληλες εἰσαγωγές ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

Στήν προκειμένη περίπτωση, πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ τιμές πωλήσεως τῆς RZ καί τῆς CRAM πρός τή Schiltz, γιά τίς πωλήσεις πού εἶχαν σάν φαινομενικό προορισμό τήν Αἴγυπτο, ἦταν στήν οὐσία ταυτόσημες ἤ ἐγγύτατες μέ αὐτές τῶν ἴδιων παραγωγῶν γιά τίς πωλήσεις πού εἶχαν σάν προορισμό τό Βέλγιο. Ἡ ρήτρα ἐξαγωγῆς στήν Αἴγυπτο ἀντιπροσώπευε λοιπόν κυρίως γιά τούς παραγωγούς αὐτούς ἕνα μέσο νά προστατεύσουν τίς ἀντίστοιχες ἀγορές τους καί ἰδίως τή γερμανική ἀγορά, ἡ ὁποία εἶναι ἡ περισσότερο εὐάλωτη λόγω τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, καθώς καί τῶν εὐκολιῶν πού παρέχει τό σύστημα διανομῆς.

Ἡ ρήτρα ἐξαγωγῆς πρός τήν Αἴγυπτο εἶχε ἐξάλλου περιοριστικό ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ οἱ προμηθευτές ἔπαυσαν ἀμέσως καί ὁριστικά τίς συμβατικές παραδόσεις καί ἀρνήθηκαν τήν ἐκτέλεση τῶν συμπληρωματικῶν παραγγελιῶν πού εἶχαν ἤδη λάβει, μόλις διαπίστωσαν ὅτι ἡ ρήτρα αὐτή δέν ἐτηρεῖτο καί ὅτι τό ἐμπόρευμα εἶχε μεταπωληθεῖ στή Γερμανία. Ἡ στάση ἐν προκειμένω τῆς RZ, ὅπως καί τῆς CRAM, δέν εἶναι καθόλου διφορούμενη. Ἡ RZ ἐπικαλεῖται πράγματι καθυστερήσεις πληρωμῆς τῆς Schiltz, ἀλλά ἐπί 17 ἡμέρες ἐξακολουθεῖ νά μή θίγει τό ζήτημα αὐτό στή Schiltz κατόπιν τῆς αἰφνίδιας διακοπῆς τῶν παραδόσεών της, χωρίς νά τάξει στή Schiltz προθεσμία πληρωμῆς.

Ὁ περιορισμός τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, πού ἀπορρέει ἀπό τήν ὑποχρέωση μεταπωλήσεως σέ ὁρισμένη χώρα, εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσει αἰσθητά τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν, λόγω τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ μεταπωλητής εἶναι ἐγκατεστημένος στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ἐντός τῆς ὁποίας πρέπει νά παραμένει ἐλεύθερος νά διαθέτει τό ἐμπόρευμα ὁπουδήποτε ἐπιθυμεῖ ἀνάλογα μέ τίς περιστάσεις καί ἰδίως τίς προσφερόμενες πρός αὐτόν τιμές· στήν προκειμένη περίπτωση, λόγω τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς, ἡ μεταπώληση ἀπό τό Βέλγιο στήν Ὁμοσπονδιακή Γερμανία καθώς ἀκόμη καί στή Γαλλία ἦταν ἐπικερδής, δεδομένου ὅτι τά ἐπίπεδα τιμῶν τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν ἦταν ἐμφανῶς ὑψηλότερα.

Τέλος, δέν εἶναι δυνατόν νά ἐξετασθεῖ τό ἐνδεχόμενο τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 στήν προκειμένη περίπτωση, κατ' ἀρχήν διότι δέν ζητήθηκε, ἀλλά καί διότι δέν μποροῦμε νά διακρίνουμε κανένα μειονέκτημα πού ἀναφέρεται στή διάταξη αὐτή σέ μιά ρήτρα πού στήν πραγματικότητα ἀποσκοπεῖ στήν προστασία τῶν ἀντίστοιχων ἀγορῶν τῶν παραγωγῶν. Πράγματι, κι ἄν ἀκόμα δέν ἀποκλειστεῖ ἡ δυνατότητα ὅτι μιά ρήτρα μεταπωλήσεως πρός μιά τρίτη χώρα θά μποροῦσε νά τύχει τοῦ εὐεργετήματος μιᾶς ἐξαιρέσεως ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις, στή συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται ἀπό τή RZ καί τήν CRAM, αὐτή ἡ δυνατότητα πρέπει νά ἀποκλειστεῖ.

Ὑπό αὐτούς τούς ὅρους, ἡ ρήτρα τῆς μεταπωλήσεως σέ ὁρισμένη χώρα μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς Schiltz ἀφενός, καί μεταξύ τῆς RZ καί Schiltz ἀφετέρου ἐμπίπτει, κατά συνέπεια, στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης.

II. Σύμβαση παροχῆς ἀμοιβαίων ὑπηρεσιῶν διευκολύνσεως μεταξύ τῆς CRAM, RZ καί VM

1. Ἡ σύμβαση τῆς 5ης Αὐγούστου 1974, μέ τήν ὁποία ἡ CRAM, ἡ RZ καί ἡ VM δεσμεύονται νά προμηθεύονται ἀμοιβαῖα ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου σέ περίπτωση ἀνάγκης, συνιστᾶ περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τόσο ἐκ τοῦ ἀντικειμένου ὅσο καί ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, διότι στερεῖ τά συμβαλλόμενα μέρη, τουλάχιστον στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται ἀπό τή συμφωνία καί οἱ ὁποῖες ἔχουν πράγματι ἐπέλθει, ἀπό τήν αὐτονομία τῆς συμπεριφορᾶς τους καί ἀπό τήν εὐχέρεια νά προσαρμόζονται ἀτομικά στίς περιστάσεις: κάθε συμβαλλόμενο μέρος ἀπαρνεῖται, ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς προσχώρησής του στή σύμβαση, νά ἐκμεταλλεύεται, μέσω αὐξήσεως τῶν ἄμεσων πωλήσεών του πρός τήν πελατεία, τίς διακοπές ἤ μειώσεις τῆς παραγωγῆς τῶν λοιπῶν συμβαλλόμενων μερῶν, μέ ἀντίτιμο στήν ἀντίθετη περίπτωση τήν προστασία του ἀπό ἕναν παρόμοιο κίνδυνο ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συμβαλλόμενων μερῶν.

Ἡ σύμβαση μπορεῖ καί θά μποροῦσε ἀκόμη περισσότερο νά ἀναγκάζει τά συμβαλλόμενα μέρη σέ ἀμοιβαῖες προμήθειες σημαντικῶν ποσοτήτων.

Μιά συμφωνία τόσο γενική καί τόσο μακρᾶς διαρκείας, τή στιγμή πού δύναται νά ἀνανεώνεται ἐπ' ἀόριστον μέ σιωπηρή ἀνανέωση, καθιερώνει τήν ἀλληλοβοήθεια στή θέση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί τείνει στήν ἀποφυγή κάθε μεταβολῆς στίς ἀντίστοιχες θέσεις τῆς ἀγορᾶς.

Τή στιγμή ἀκριβῶς πού θά κρινόταν πρόσφορη καί ἐπικερδής ἡ εἰσβολή ἑνός συμβαλλόμενου μέρους στήν ἀγορά τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ μάλιστα μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς μάρκας τά ἐν θέματι προϊόντα εἶναι στήν οὐσία ταυτόσημα, τό πρῶτο συμβαλλόμενο μέρος ὀφείλει ἀντίθετα νά ἐκτρέψει ἀνάλογο μέρος τῆς παραγωγῆς του ἀπό τήν κανονική διαθεση στήν ἀγορά, προκειμένου νά τό διαθέσει στό δεύτερο συμβαλλόμενο μέρος. Τό ἀποτέλεσμα τῆς συμβάσεως θά εἶναι νά περιέλθει τό δεύτερο συμβαλλόμενο μέρος σέ μιά κατάσταση ἐξαρτήσεως, ἔτσι ὥστε δέν θά προσπαθήσει ποτέ νά διαθέσει μέ ἀνταγωνιστικό τρόπο τό ἐμπόρευμα πού ἔλαβε σέ ἐκτέλεση τῆς συμφωνίας. Ὁ περιορισμός πού διαπιστώθηκε εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσει τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, ἀφοῦ ἀφορᾶ τή συμπεριφορά τριῶν ἀπό τούς κυριότερους εὐρωπαίους παραγωγούς ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου στίς ἀντίστοιχες ἀγορές τους.

2. Παρά τό γεγονός ὅτι ἡ ἔλλειψη προηγουμένης γνωστοποιήσεως ἀποκλείει τήν χορήγηση ἐξαιρέσεως κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3, πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι οὕτως ἤ ἄλλως δέν πληροῦνται οἱ οὐσιαστικές προϋποθέσεις γιά τή χορήγηση τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς.

Τά συμβαλλόμενα μέρη ἰσχυρίστηκαν ὅτι ἡ συμφωνία συνήφθη τή στιγμή πού ἄρχιζαν νά θέτουν σέ λειτουργία τίς ὑπερσύγχρονες καί ὑπερευαίσθητες ἐγκαταστάσεις ἐλασματοποιίας, ἰδίως κατά τήν ἀρχική περίοδο λειτουργίας, καί ὅτι κατά συνέπεια ἡ συμφωνία ἦταν ἀναγκαία προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ὁ ἀνεφοδιασμός τῶν μεταπωλητῶν στήν περίπτωση βλάβης μιᾶς ἀπό τίς νέες αὐτές ἐγκαταστάσεις.

Ἡ Ἐπιτροπή δέν ἔχει ἀντιρρήσεις στήν εὐκαιριακή προμήθεια μεταξύ συναδέλφων σέ χρονικά σημεῖα πού καθορίζονται βραχύχρονα. Ὅσον ἀφορᾶ ἐνδεχόμενες συμφωνίες περιορισμένες χρονικά καί μή ἀποκλειστικές, σχετικές μέ τήν προμήθεια μεταξύ συναδέλφων πρός τό σκοπό ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐφοδιασμοῦ, ἡ Ἐπιτροπή εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις θά ἔπρεπε νά ἐξεταστεῖ κατά πόσο συμβιβάζεται μέ τούς κανόνες ἀνταγωνισμοῦ ἤ κατά πόσον μπορεῖ νά τύχει ἐξαιρέσεως. Στήν προκειμένη περίπτωση ὅμως ἀποκλείεται ἡ δυνατότητα ἐξαιρέσεως. Πράγματι δέν μπορεῖ νά ἀναγνωριστεῖ καμιά βελτίωση τῆς παραγωγῆς, δεδομένου ὅτι οἱ σχετικές ἐπενδύσεις ἔχουν ἤδη πραγματοποιηθεῖ. Πράγματι, ἡ βελτίωση τῆς παραγωγῆς δέν μπορεῖ νά ἀναγνωριστεῖ ἐπειδή ἐπρόκειτο γιά ἐπενδύσεις πού ἔχουν ἤδη πραγματοποιηθεῖ. Πρέπει ἐπίσης νά προστεθεῖ ὅτι δέν ἦταν ἀναγκαία μιά τόσο εὐρεία καί μακροπρόθεσμη συμφωνία προκειμένου νά ἀντιμετωπισθεῖ ὁ κίνδυνος ἀτυχήματος πού θά ὀφειλόταν στήν ἔλλειψη ἐμπειρίας σχετικά μέ τή λειτουργία τῶν νέων ἐγκαταστάσεων. Οὔτε ἐπίσης τό ἐπιχείρημα τῆς βελτίωσης τῆς διανομῆς ἀπό τήν ἄποψη τῆς ἀσφάλειας τῶν προμηθειῶν μπορεῖ νά ἀναγνωρισθεῖ. Οἱ πελάτες ἑνός παραγωγοῦ ὁ ὁποῖος δέν εἶναι σέ θέση νά διενεργεῖ τίς παραδόσεις του δέν θά εἶχαν παρά νά ὀργανώσουν τίς αἰτούμενες ἀποστολές τῶν ἐμπορευμάτων, χωρίς νά εἶναι ἀναγκασμένοι νά θέσουν αἰφνιδίως σέ λειτουργία, σύμφωνα μέ τούς ἰσχυρισμούς τῶν συμβαλλόμενων μερῶν, ἕνα νέο δίκτυο πωλήσεων.

III. Μέτρα πού συμφωνήθηκαν μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς PYA ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή, τόν ἀνεφοδιασμό καί τήν πώληση ἐλασματοποιημένων προϊόντων καί κραμάτων ψευδαργύρου

Α. *Περιορισμοί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ*

1. Παραγωγή

Ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων καί κραμάτων ψευδαργύρου, ἡ σύμβαση τῆς 4ης Μαΐου 1971 περιλαμβάνει διατάξεις πού περιορίζουν τόν ἀνταγωνισμό.

Ἡ δέσμευση τῆς PYA (ἄρθρο I.14) νά ἀπέχει ἀπό τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου μεταβάλλει τή διάρθρωση τῆς προσφορᾶς στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς μειώνοντας ἀπό τρεῖς σέ δύο τόν ἀριθμό τῶν παραγωγῶν στή γαλλική ἀγορά, λαμβανομένου ὑπόψη ὅτι οἱ ἐναπομένοντες παραγωγοί, δηλαδή ἡ CRAM καί ἡ VM, ἀντιπροσωπεύουν περισσότερο ἀπό τό ἥμισυ τῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς.

Ἡ PYA, σέ ἀπάντηση τῶν αἰτιάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀντέτεινε ὅτι ἦταν ὑποχρεωμένη νά ἐγκαταλείψει τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου γιά ἄλλους λόγους. Πρέπει ἐντούτοις νά σημειωθεῖ ὅτι βάσει τῆς ἐν θέματι συμφωνίας ὑφίσταται ἄμεση καί ἀναμφισβήτητη σχέση μεταξύ τῆς ἐγκατάλειψης τῆς παραγωγῆς, πού στηρίζεται σέ δέσμευση ἀποχῆς γιά χρονικό διάστημα τουλάχιστον 15 ἐτῶν (ἐλάχιστη διάρκεια ἰσχύος τῆς συμφωνίας) ἀπό τή μία πλευρά, καί τῶν ἀκόλουθων δεσμεύσεων τῆς CRAM σχετικά μέ τά κράματα, μέ τρόπο ὥστε νά μήν εἶναι δυνατόν νά γίνονται ἀντιληπτά παρά μόνο σάν ὅρος ἀμοιβαιότητας. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἐξάλλου ἐρμήνευσε τή συμφωνία ἡ γαλλική ἐπιτροπή ἀνταγωνισμοῦ στή γνωμοδότησή της τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1979.

Ἡ CRAM ἀπό τήν πλευρά της στερεῖται (ἄρθρο II.6) τῆς ἐλευθερίας νά προσδιορίζει τό ἐπίπεδο τῆς παραγωγῆς της σέ κράματα ψευδαργύρου ἀναλαμβάνοντας τή δέσμευση νά μή ἀναπτύσσει τήν ἱκανότητα παραγωγῆς της, ἤ ἀκόμη καί νά μειώνει τήν παραγωγή της σέ περίπτωση ἀνάγκης, μέχρι ἡ παραγωγή κραμάτων τῆς PYA νά φθάσει τούς 15 000 τόνους ἐτησίως.

Κατά τόν ἴδιο τρόπο ἡ ἀμοιβαία δέσμευση τῆς CRAM καί τῆς PYA (ἄρθρο II.7) νά συνεννοοῦνται γιά τήν ἐγκατάσταση νέων μονάδων παραγωγῆς κραμάτων, ὅταν ἡ PYA θά ἔχει φτάσει τόν στόχο της τῶν 15 000 τόνων ἐτησίως (30 % τῆς τότε γαλλικῆς ἀγορᾶς), στερεῖ ἐν προκειμένω τά συμβαλλόμενα μέρη ἀπό τήν κανονική τους ἐλευθερία συμπεριφορᾶς.

Οἱ διάφορες παραπάνω ρῆτρες ἔχουν συνεπῶς σάν στόχο τόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στήν ἀγορά γενικά καί μεταξύ τῶν ἴδιων τῶν συμβαλλόμενων μερῶν στό ἐπίπεδο τῆς παραγωγῆς.

2. Ἀνεφοδιασμός καί πώληση

Ἡ σύμβαση τῆς 4ης Μαΐου 1971 περιέχει ἐξάλλου περιορισμούς ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀγορά καί τήν πώληση πού, στήν πραγματικότητα, εἶναι ἀπόρροια τῶν προηγουμένων.

Ἡ PYA, ὅσον ἀφορᾶ τίς πωλήσεις της στή Γαλλία, δεσμεύεται (ἄρθρο I.2) νά προμηθεύεται ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τήν CRAM, ἡ ὁποία δεσμεύεται ἀντίστοιχα νά ἀνεφοδιάζει τήν PYA. Ὅσον ἀφορᾶ τίς πωλήσεις τοῦ ἴδιου προϊόντος ἐκτός τῆς Γαλλίας, ἡ PYA εἶναι ὑποχρεωμένη (ἄρθρο I.10) νά προτιμᾶ τήν CRAM μέ τούς ἴδιους ὅρους. Ἡ ὑποχρέωση αὐτή, ἔστω καί ἄν ἔχει ἀπαλυνθεῖ, ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τή μείωση τῆς ἐλευθερίας ἀνεφοδιασμοῦ τῆς PYA. Καί στίς δύο περιπτώσεις, ἡ ὑποχρέωση τῆς CRAM νά ἀνεφοδιάζει τήν PYA εἶναι δυνατόν νά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τή μείωση τῶν δικῶν της πρός ἐξαγωγή διαθεσίμων.

Ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού ἡ CRAM θά βρισκόταν σέ ἀδυναμία νά προμηθεύσει τά συμβατικά προϊόντα, περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ PYA ἐπαναβρίσκει τήν ἐλευθερία της ἀνεφοδιασμοῦ ἀπό τρίτους, ἡ ὑποχρέωση τῆς PYA (ἄρθρο I.13) «νά τηρεῖ τούς κανόνες τοῦ θεμιτοῦ ἀνταγωνισμοῦ» κατά τή διάθεση τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων πού προέρχονται ἀπό τρίτους, τείνει προφανῶς νά προστατεύσει τήν CRAM ἀπό κάθε διαταραχή τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῆς ἀγορᾶς της καί ὑπονοεῖ σαφῶς ὅτι ἡ CRAM ἀναμένει τήν ἴδια συμπεριφορά ἀπό τήν PYA, ὅσον ἀφορᾶ τή διάθεση στό ἐμπόριο τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων πού θά τῆς προμήθευε ἡ ἴδια.

Ἡ ἀπαγόρευση πού ἐπιβάλλεται στήν CRAM (ἄρθρο I.10) νά μήν ἐξάγει στήν Ἑλλάδα καί στήν Ἰταλία ὁλοκληρώνει τό δίκτυο τῶν περιορισμῶν πού ἀναφέρονται στά ἐλασματοποιημένα προϊόντα, μολονότι οἱ ἐξαγωγές αὐτές δέν εἶναι δυνατόν παρά νά ἦταν ἀσήμαντες.

Ὅσον ἀφορᾶ τά κράματα ψευδαργύρου, ἡ CRAM ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση (ἄρθρο II.8) νά παραγγέλλει στήν PYA ποσότητες μέχρι 5 000 τόνων (ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει τήν ἀντίστοιχη ὑποχρέωση νά τίς παραδίδει στήν CRAM), προκειμένου νά παρέχει στήν τελευταία τή δυνατότητα νά ἐπιτυγχάνει ἐτήσια παραγωγή 15 000 τόνων. Παρά τό γεγονός ὅτι ἡ ἐν λόγω διάταξη ἀποτελεῖ μία μόνον ὄψη τῆς ὑποχρεώσεως τῆς CRAM, πού ἀναφέρεται παραπάνω, νά προβαίνει κατά περίπτωση στή μείωση τῆς παραγωγῆς της (ἄρθρο II.6), συνεπάγεται τόν ἀνεφοδιασμό μιᾶς ἐπιχείρησης ἀπό ἀνταγωνιστή μέ ὅρους πού ἀποκλείουν κάθε ἀνταγωνισμό.

Γενικότερα ἡ CRAM ἐπιφυλάσσεται γιά ὅλη τή διάρκεια ἰσχύος τῆς συμφωνίας νά προτιμᾶ τήν PYA γιά κάθε προμήθεια κραμάτων (ἄρθρο II.15). Οἱ ἐν λόγω διατάξεις, σέ συνδυασμό μέ τίς διατάξεις τίς ἀναφερόμενες στήν παραγωγή (βλέπε τμῆμα A.1 παραπάνω), συνεπάγονται τήν ὑποχρέωση τῶν συμβαλλόμενων μερῶν νά ἀπέχουν, κατά τήν πώληση τῶν κραμάτων, ἀπό ἀνταγωνιστική συμπεριφορά πού θά ἦταν δυνατόν νά ἀντιβαίνει πρός τό στόχο τῆς ἐναρμόνισης τῆς παραγωγῆς καί τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τῶν μερῶν, ὅπως προκύπτει ἀπό τή συμφωνία τῆς 4ης Μαΐου 1971 (βλέπε ἰδίως ἄρθρο I.3 προοιμίου).

Οἱ διάφορες παραπάνω ρῆτρες πρέπει λοιπόν νά θεωρηθοῦν ὅτι ἔχουν σάν στόχο τόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν συμβαλλόμενων μερῶν γιά τούς δύο τύπους τῶν ἐν θέματι προϊόντων, στό ἐπίπεδο τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καί τῆς διανομῆς.

B. *Ἐπιπτώσεις στό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν*

Οἱ παραπάνω ρῆτρες, οἱ ἀναφερόμενες στήν παραγωγή καθώς καί στήν πώληση στήν Ἑλλάδα καί στήν Ἰταλία, εἶναι δυνατόν νά ἐπενεργήσουν αἰσθητά ἐπί τῆς δυνατότητας πού ἔχουν τά συμβαλλόμενα μέρη νά πραγματοποιοῦν ἐξαγωγές ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· οἱ ρῆτρες οἱ ἀναφερόμενες στόν ἀμοιβαῖο ἀνεφοδιασμό ὑποβαθμίζουν τήν ἐλευθερία τῶν συμβαλλόμενων μερῶν νά εἰσάγουν προϊόντα ἀπό χῶρες ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς καί ἀκόμα νά ἐξάγουν πρός τίς χῶρες αὐτές τουλάχιστον κατά τρόπο ἀπόλυτα ἀνταγωνιστικό, ὅσον ἀφορᾶ τήν ὑποχρέωση τῆς CRAM νά ἀνεφοδιάζει τήν PYA σέ ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου.

Ὅσον ἀφορᾶ τά κράματα, πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι ἡ διάταξη τῆς συμφωνίας (ἄρθρο II.8 τελική διάταξη), σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ ἐτήσια παραγωγή τῶν 15 000 τόνων γιά τήν PYA ἀφοροῦσε «τίς ἴδιες της τίς πωλήσεις στή Γαλλία», δέν μπορεῖ νά ἔχει ἁπλά καί μόνο σάν συνέπεια νά περιοριστεῖ στή διάθεση τῶν προϊόντων στή Γαλλία ὁ περιορισμός τῆς παραγωγικῆς της ἱκανότητας ἤ, ἐνδεχομένως, καί τῆς ἴδιας τῆς παραγωγῆς της, στόν ὁποῖο συγκατατέθηκε ἡ CRAM.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί μέ τήν ἀμοιβαία ἀνάληψη ὑποχρεώσεως (ἄρθρο II.7) περί συνεννοήσεως σχετικά μέ τό ζήτημα τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητας ὅταν ἡ PYA θά ἔχει φθάσει τό στόχο της τῶν 15 000 τόνων ἐτησίως: φαίνεται ἀπίθανη ἡ δυνατότητα ἡ συνεννόηση πού συμφωνήθηκε νά περιορίζεται μόνο στήν ἱκανότητα παραγωγῆς πού προορίζεται γιά τήν παραγωγή προϊόντων πρός διάθεση στή Γαλλία, καί νά διατηρεῖται ἡ ἐλευθερία τῶν συμβαλλομένων ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγική ἱκανότητα πού προορίζεται γιά τήν παραγωγή προϊόντων πρός ἐξαγωγή.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνάληψη ὑποχρεώσεως τῆς PYA νά προμηθεύεται ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τήν CRAM, ἡ ἀναφορά πού γίνεται (ἄρθρο I.2) «στίς ἀνάγκες πωλήσεως (τῆς PYA) στή Γαλλία» δέν ἔχει οὔτε αὐτή σάν ἀποτέλεσμα τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθερίας τῆς PYA νά προμηθεύεται τά ἐν λόγω προϊόντα ἀπό χῶρες ἄλλες ἐκτός τῆς Γαλλίας. Ὡστόσο, γιά λόγους ἐπιπρόσθετης ἀσφάλειας, τό ἄρθρο I.14 (τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου) τῆς τό ἀπαγορεύει ρητά, ἐκτός τῆς περιπτώσεως κωλύματος τῆς CRAM, ὅπως ἀναφέρεται παραπάνω.

Γ. *Μή ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3*

Ἡ ἔλλειψη κοινοποιήσεως τῆς συμφωνίας τῆς 4ης Μαΐου 1971 δέν ἀφήνει περιθώρια γιά τή χορήγηση ἐξαιρέσεως ὑπέρ τῆς ἐν λόγω συμφωνίας κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἡ Ἐπιτροπή ἐν προκειμένω, ἐπιθυμεῖ ὡστόσο νά ἐπισημάνει ὅτι δέν ἀποκλείει τό ἐνδεχόμενο, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἀπαλείψεως ἤ τῆς τροποποιήσεως ὁρισμένων ἄχρηστων ἤ ὑπερβολικῶν ρητρῶν, νά χορηγοῦσε τό εὐεργέτημα τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3, γιά περιορισμένη διάρκεια, γιά τίς βασικές διατάξεις τῆς ἐν λόγω συμφωνίας, στό βαθμό πού οἱ διατάξεις αὐτές ἔχουν σάν γνώμονα τή βελτίωση τῆς παραγωγῆς ἤ τῆς διανομῆς ἐπιτρέποντας στήν PYA τή διείσδυση στήν ἀγορά τῶν κραμάτων καί διατηρώντας ταυτόχρονα τή θέση της σάν μεταπωλητή στήν ἀγορά τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου.

Ἡ Ἐπιτροπή ὅμως, στήν περίπτωση αὐτή, λαμβάνοντας ὑπόψη τίς συγκεκριμένες περιστάσεις, δέν θά ἦταν δυνατόν νά θεωρήσει ἀπαραίτητο, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3, οἱ ἐπιτρεπόμενοι προσωρινοί περιορισμοί νά συμφωνοῦνται γιά διάρκεια 15 ἐτῶν, ἡ ὁποία ἀνανεώνεται ἀνά πενταετία.

Ἐξάλλου ἡ Ἐπιτροπή δέν θά ἦταν δυνατό νά θεωρήσει σάν ἀπαραίτητες τίς ρῆτρες πού ἀναφέρονται:

— στή δέσμευση τῆς PYA νά προτιμᾶ τήν CRAM, μέ τούς ἴδιους ὅρους, γιά τόν ἐφοδιασμό της ὡς πρός τίς ἀνάγκες της πωλήσεων ἐκτός τῆς Γαλλίας·

— στήν ἀπαγόρευση ἐξαγωγῆς ἀπό τήν CRAM ἐλασματοποιημένων προϊόντων πρός τήν Ἰταλία·

— στήν ἀπαγόρευση εἰσαγωγῆς ἀπό τήν PYA ἐλασματοποιημένων προϊόντων στή Γαλλία, ἐκτός ἀπό τήν περίπτωση δυσχέρειας τῆς CRAM.

IV. Σύμβαση ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς Prayon

1. Ἡ Ἐπιτροπή, μέ ἐπιστολή της τῆς 17ης Ἰουνίου 1981, εἶχε διατυπώσει πρός τήν CRAM καί τήν Prayon αἰτίαση σχετικά μέ τή δέσμευση πού ἀνέλαβε ἡ τελευταία, στό πλαίσιο τῆς συμφωνίας τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1977, νά παύσει τήν παραγωγή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου.

Τόσο ἀπό τίς ἀπαντήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων στήν ἀνακοίνωση τῶν αἰτιάσεων τῆς 'Επιτροπῆς ὅσο καί ἀπό τίς ἐξηγήσεις πού προέβαλαν οἱ ἐπιχειρήσεις κατά τή διάρκεια τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, προέκυψε μέ σαφήνεια ὅτι ἡ ἀπόφαση τῆς Prayon νά διακόψει τή λειτουργία τοῦ ἐλασματουργείου της εἶναι ἀνεξάρτητη καί προγενέστερη ἀπό τή σύναψη τῆς συμφωνίας τῆς 1ης 'Οκτωβρίου 1977, ἀφοῦ ἡ Prayon εἶχε διακόψει τή λειτουργία τοῦ ἐλασματουργείου της γιά λόγους ἀποδοτικότητας καί βιομηχανικῆς πολιτικῆς.

'Υπό τίς συνθῆκες αὐτές, πρέπει νά ἐγκαταλειφθεῖ κατά συνέπεια ἡ αἰτίαση ἡ ἀναφερόμενη στήν ὑποχρέωση διακοπῆς τῆς παραγωγῆς ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου.

2. 'Η συμφωνία πάντως τῆς 1ης 'Οκτωβρίου 1977 περιλαμβάνει ἄλλες διατάξεις πού περιορίζουν τόν ἀνταγωνισμό.

'Η ἀνάληψη τῆς ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῆς Prayon νά ἐμπιστευθεῖ στήν CRAM, γιά λογαριασμό τῆς ἐλασματουργίας μέ φασόν, 7 000 ἕως 10 000 τόνους ἐτησίως, μέ τούς ὅρους «τοῦ πλέον εὐνοημένου πελάτη τῆς CRAM» (ὅροι πού διατυπώνονται μέ ἀκρίβεια στή σύμβαση), εἶναι ἀπό τή φύση της δυνατόν νά παρεμποδίσει τήν Prayon νά συνεργαστεῖ ἐνδεχομένως μέ καλύτερους ὅρους μέ ἄλλον παραγωγό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

'Η Prayon, γιά τόν ἀνεφοδιασμό της σέ ἐλασματοποιημένα προϊόντα «πέραν τῶν κανονικῶν της ἀναγκῶν» (δηλαδή πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν 10 000 τόνων ψευδαργύρου ἐτησίως) ἤ προκειμένου νά τῆς δοθεῖ ἡ δυνατότητα νά διαθέτει τά προϊόντα της «καί σέ ἄλλες πλήν τῶν παραδοσιακῶν της ἀγορῶν», ἀνέλαβε ἐξίσου τήν ὑποχρέωση (ἄρθρο I.12 τῆς συμβάσεως) νά ἀπευθύνεται ἀποκλειστικά καί μόνον στήν CRAM. 'Η CRAM χάνει τό εὐεργέτημα τῆς προτιμήσεως μόνο ὅταν, στίς δύο αὐτές περιπτώσεις, δέν προσφέρει τά προϊόντα μέ ὅρους παρεμφερεῖς πρός αὐτούς κάθε ἄλλου τρίτου παραγωγοῦ. 'Η ρήτρα αὐτή, μολονότι ἔχει ὑποστεῖ κάποια ἀπάλυνση, συνιστᾶ ὡστόσο περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, στό βαθμό πού ἐνισχύει ἀκόμη περισσότερο τήν ἐξάρτηση τῆς Prayon ἀπό τήν CRAM.

Οἱ περιορισμοί αὐτοί εἶναι αἰσθητοί καί εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσουν τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν, τόσο λόγω τῆς σπουδαιότητας τῶν οἰκείων ἐπιχειρήσεων ὅσο καί λόγω τῆς θέσεως πού κατέχουν σάν ἐξαγωγικές ἐπιχειρήσεις.

3. 'Εφόσον δέν ἔχει ὑποβληθεῖ σχετικό αἴτημα, δέν εἶναι δυνατόν νά μελετηθεῖ τό ἐνδεχόμενο νά κηρυχθοῦν ἀνεφάρμοστες οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 δυνάμει τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ἄλλωστε μιά τέτοια ἐξαίρεση δέν θά μποροῦσε νά χορηγηθεῖ.

Πράγματι, σύμφωνα μέ τούς ἰσχυρισμούς τῶν συμβαλλόμενων μερῶν, ἡ συμφωνία εἶχε σάν στόχο νά ἐπιτρέψει στήν Prayon νά παραμείνει στήν ἀγορά τῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων, καί αὐτό παρά τήν παύση τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἐλασματουργείου της. 'Η δέσμευση τῆς CRAM νά ἐλασματοποιεῖ μέ φασόν γιά τήν Prayon ἀποσκοποῦσε στό νά ἐξασφαλίσει στήν τελευταία τόν ἀνεφοδιασμό της σέ ποσότητα καί ποιότητα καί μέ ὅρους πού νά τῆς ἐπιτρέπουν νά ἐξακολουθήσει νά εἶναι σέ θέση νά διανέμει τό προϊόν. 'Η ἀποκλειστικότητα γιά μέρος τῆς παραγωγῆς καί ἡ προτίμηση γιά τό ὑπόλοιπο πού παραχωρήθηκαν στήν CRAM ἀπό τήν Prayon ἦταν ἀναγκαῖες σύμφωνα πάντα μέ τούς ἰσχυρισμούς αὐτούς, προκειμένου νά διασφαλιστεῖ στήν CRAM αὐτή ἡ δυνατότητα διαθέσεως καί νά τῆς ἐπιτραπεῖ νά λάβει ὁρισμένα τεχνικῆς καί ἐμπορικῆς φύσεως μέτρα.

Στή συγκεκριμένη περίπτωση ὅμως, οἱ ὑποχρεώσεις αὐτές, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς διάρκειάς τους, δέν εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ στόχου τῆς συμφωνίας· κανένα στοιχεῖο δέν μπορεῖ νά αἰτιολογήσει ἀρχική διάρκεια 15 ἐτῶν μέ δυνατότητα ἀνανεώσεως γιά πέντε ἔτη, ἐκτός ἐάν καταγγελθεῖ κατόπιν εἰδοποιήσεως πρό δύο τουλάχιστον ἐτῶν. Μιά τόσο μακρά διάρκεια θά ἦταν ἐνδεχομένως δυνατόν νά δικαιολογηθεῖ γιά συμφωνίες πού ἀπαιτοῦν ἀπό προμηθευτή σημαντικές ἐπενδύσεις καί ἀφοροῦν ἕνα συγκεκριμένο προϊόν τό ὁποῖο ὁ ἀγοραστής δέν δύναται εὐχερῶς νά προμηθευτεῖ ἀπό ἄλλοῦ στήν ἀγορά. 'Η CRAM ὅμως δέν ἐκμεταλλευόταν πλήρως τήν ἱκανότητα παραγωγῆς τοῦ νέου της ἐλασματουργείου καί τό ἐλασματοποιημένο συμβατικό προϊόν τοῦ ψευδαργύρου παρήγετο ταυτόχρονα ἀπό δύο τουλάχιστον ἄλλους παραγωγούς.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 15 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ἀριθ. 17

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 παράγραφος 2, ἡ 'Επιτροπή μπορεῖ μέ ἀπόφαση νά ἐπιβάλει σέ ἐπιχειρήσεις πρόστιμα ὕψους 1 000 ἕως 1 ἑκατομμυρίου ECU τό ἀνώτερο, ἤ καί ποσό μεγαλύτερο ἀπό αὐτό μέχρι ποσοστοῦ 10 % τοῦ κύκλου ἐργασιῶν πού πραγματοποιήθηκε κατά τήν προηγούμενη διαχωριστική περίοδο ἀπό μία ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες ἔχουν συνεργήσει στήν παράβαση, ὅταν αὐτές παραβαίνουν ἐκ προθέσεως ἤ ἐξ ἀμελείας τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης. Κατά τόν καθορισμό τοῦ ὕψους τοῦ προστίμου πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη ἐκτός ἀπό τή σοβαρότητα τῆς παραβάσεως καί ἡ διάρκειά της.

'Η 'Επιτροπή εἶναι τῆς γνώμης ὅτι στίς ἐπιχειρήσεις CRAM καί RZ, ἐπειδή συνήργησαν σέ μιά ἐναρμονισμένη πρακτική πού ἀποσκοπεῖ νά προστατέψει τή γερμανική ἀγορά ἐναντίον παραλλήλων εἰσαγωγῶν ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου στίς ὁποῖες προέβη ἡ Schiltz, πρέπει νά ἐπιβληθοῦν πρόστιμα.

Αὐτές οἱ δύο ἐπιχειρήσεις, συνεργώντας στήν ἐν λόγω ἐναρμονισμένη πρακτική παραβίασαν, ἐκ προθέσεως ἤ τουλάχιστον ἐξ ἀμελείας, τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης. 'Εγνώριζαν ἤ ὤφειλαν νά γνωρίζουν ὅτι ἡ παρεμπόδιση τῶν παράλληλων ἐξαγωγῶν ἀποτελεῖ μιά σοβαρή παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης, ὅπως ἔχει διαπιστωθεῖ σέ μιά σειρά ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων καθώς ἐπίσης καί σέ ἀποφάσεις τῆς 'Επιτροπῆς.

Ὅσον ἀφορᾶ τή βαρύτητα τῆς παραβάσεως εἶναι προφανές ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις CRAM καί RZ προσπάθησαν μέ αὐτή τήν ἐναρμονισμένη πρακτική νά παρεμποδίσουν

τήν πραγματοποίηση ἑνός ἀπό τούς βασικούς σκοπούς τῆς συνθήκης ΕΟΚ, δηλαδή τή δημιουργία μιᾶς κοινῆς ἀγορᾶς ἀνάμεσα στά Κράτη μέλη τῆς Κοινότητας.

Ὅσον ἀφορᾶ τή διάρκεια τῆς παραβάσεως, αὐτή ἄρχισε τό ἀργότερο στίς 21 Ὀκτωβρίου 1976 καί συνεχίστηκε τουλάχιστον μέχρι τίς 29 Ὀκτωβρίου 1976 ὅπως καταδείχτηκε ἀνωτέρω.

Ὅσον ἀφορᾶ τό ὕψος τῶν προστίμων, ἄν καί πρόκειται γιά σοβαρή παράβαση, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ μικρή διάρκεια τῆς ἐναρμονισμένης πρακτικῆς.

Οἱ δύο ἐπιχειρήσεις ὑπέχουν τήν ἴδια εὐθύνη στίς ἐναρμονισμένες πρακτικές. Ὡστόσο, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη τό μέγεθός τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ ἐναρμονισμένη πρακτική πού ἔλαβε χώρα τό 1976 μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς RZ γιά τήν προστασία τῆς γερμανικῆς ἀγορᾶς ἀπό τίς παράλληλες εἰσαγωγές ἐλασματοποιημένων προϊόντων πού διενεργοῦσε ἡ Schiltz, συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

2. Ἡ ρήτρα πού συμφωνήθηκε τό 1976 μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς Schiltz ἀφενός, καί τῆς RZ καί τῆς Schiltz ἀφετέρου καί ἡ ὁποία ὑποχρέωνε τήν τελευταία νά μεταπωλεῖ ἐλασματοποιημένα προϊόντα ψευδαργύρου σέ ὁρισμένη χώρα, μέ σκοπό τόν περιορισμό τῶν παραλλήλων ἐξαγωγῶν στήν Κοινότητα, συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἄρθρο 2

1. Γιά τήν παράβαση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 ἐπιβάλλονται στίς ἀκόλουθες ἐπιχειρήσεις τά ἀκόλουθα πρόστιμα:

— στήν CRAM, πρόστιμο ὕψους 400 000 ECU πού ἰσοδυναμεῖ μέ 2 625 000 FF,

— στήν RZ GmbH and Co, πρόστιμο ὕψους 500 000 ECU πού ἰσοδυναμεῖ μέ 1 157 230 DM.

2. Τά πρόστιμα αὐτά πρέπει νά πληρωθοῦν ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό τή γνωστοποίηση τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς,

— ἀπό τήν CRAM, στόν ἀριθ. λογαριασμοῦ 5-770-006-5 τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων στήν Τράπεζα Société Générale de Paris,

— ἀπό τή RZ στόν ἀριθ. λογαριασμοῦ 64 910 τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων στήν Τράπεζα SAL Oppenheim, Köln.

Ἄρθρο 3

Ἡ σύμβαση ἀμοιβαίας παροχῆς ὑπηρεσιῶν διευκολύνσεως πού συνήφθη στίς 5 Αὐγούστου 1974 μεταξύ τῶν CRAM, RZ καί VM, συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 4

Οἱ παρακάτω διατάξεις τῆς συμβάσεως τῆς 4ης Μαΐου 1971 μεταξύ τῆς CRAM καί τῆς PYA συνιστοῦν παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης:

1. Ἡ δέσμευση τῆς PYA νά ἀπέχει ἀπό τήν κατασκευή ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου (ἄρθρο I.14).

2. Ἡ δέσμευση τῆς CRAM νά μήν αὐξάνει τήν παραγωγική της ἱκανότητα στόν τομέα τῶν κραμάτων ψευδαργύρου ἐφόσον ἡ παραγωγική ἱκανότητα τῆς PYA δέν θά ὑπερβαίνει τίς 15 000 τόνους ἐτησίως, καί νά μειώνει, κατά περίπτωση, τήν ἴδια τήν παραγωγή της ἀναθέτοντας στήν PYA τήν γιά λογαριασμό της παραγωγή ποσοτήτων μέχρι 5 000 τόνων ἐτησίως (ἄρθρο II.6 καί 8).

3. Ἡ ἀμοιβαία δέσμευση πού ἀνέλαβαν ἡ CRAM καί ἡ PYA νά συνεννοοῦνται γιά τήν ἐγκατάσταση νέων μονάδων παραγωγῆς κραμάτων ὅταν ἡ παραγωγή τῆς PYA θά ἔχει φτάσει τίς 15 000 τόνους ἐτησίως (ἄρθρο II.7).

4. Ἡ δέσμευση τῆς PYA νά προμηθεύεται ἐλασματοποιημένα προϊόντα ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τήν CRAM γιά ἕνα μέρος τῶν ἀναγκῶν της (πωλήσεις στή Γαλλία, ἄρθρο I.2), νά προτιμᾶ τόν ἀνεφοδιασμό της ἀπό τήν CRAM μέ ἴσους ὅρους γιά τό ὑπόλοιπο τῶν ἀναγκῶν της (ἄρθρο I.10), καί νά «τηρεῖ τούς κανόνες τοῦ θεμιτοῦ ἀνταγωνισμοῦ» κατά τήν πώληση ἐλασματοποιημένων προϊόντων ψευδαργύρου πού προμηθεύεται ἀπό τρίτους σέ περίπτωση κωλύματος τῆς CRAM (ἄρθρο I.13)· ἡ ἀπαγόρευση ἐξαγωγῆς ἐλασματοποιημένων προϊόντων στήν Ἑλλάδα καί τήν Ἰταλία πού ἐπιβάλλεται στήν CRAM (ἄρθρο I.10) καί ἡ ἀπαγόρευση εἰσαγωγῆς ἐλασματοποιημένων προϊόντων πού ἐπιβάλλεται στήν PYA, ἡ ὁποία αἴρεται μόνο σέ περίπτωση κωλύματος τῆς CRAM (ἄρθρο I.14).

5. Ἡ δέσμευση τῆς CRAM νά προτιμᾶ τήν PYA γιά κάθε προμήθεια κραμάτων.

Ἄρθρο 5

Ἡ ἀποκλειστικότητα πού παραχώρησε ἡ Prayn στήν CRAM, μέ τή σύμβαση πού συνήφθη μεταξύ τους τήν 1η Ὀκτωβρίου 1977, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐλασματοποίηση μέ φασόν μέχρι μιᾶς ὁρισμένης ποσότητας σέ τόνους, καί ἡ μέ ἴσους ὅρους προτίμηση πού ἐπιφυλάσσει ἡ Prayon στήν CRAM γιά τίς ἐπιπλέον ποσότητες ἤ ἐν ὄψει ἀσυνήθων πωλήσεων, συνιστοῦν παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 6

Τά μέρη πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 7 παύουν ἀμελλητί τίς παραβάσεις πού διαπιστώθηκαν καί ἀπέχουν στό μέλλον ἀπό κάθε συμβατική διάταξη ἤ ἐναρμονισμένη πρακτική πού θά εἶχε τό ἴδιο ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρο 7

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται:

1. Γιά τό σύνολο τῶν ἄρθρων:
Compagnie royale asturienne des mines
42, avenue Gabriel
F-Paris Cedex 08.

2. Γιά τά ἄρθρα 1, 2 καί 3:

Rheinisches Zinkwalzwerk GmbH & Co.
Bahnhofstraße 90
Postfach 4354
D-4354 Datteln.

3. Γιά τό ἄρθρο 3:

Société des mines et fonderies de zinc de la Vieille-Montagne SA
B-4900 Angleur Liège.

4. Γιά τό ἄρθρο 4:

Penarroya SA
Tour Maine Montparnasse
33, avenue du Maine
F-75755 Paris.

5. Γιά τό ἄρθρο 5:

Société de Prayon SA
144, rue J. Wauters
B-4130 Engis.

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀποτελεῖ τίτλο ἐκτελεστό σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 192 τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας.

'Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 14 Δεκεμβρίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς